Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2003/87/ES

ze dne 13. října 2003

o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v ►M9 Unii ◄ a o změně směrnice Rady 96/61/ES

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/101/ES ze dne 27. října 2004	L 338	18	13.11.2004
►M2	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/101/ES ze dne 19. listopadu 2008	L 8	3	13.1.2009
►M3	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009	L 87	109	31.3.2009
►M4	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009	L 140	63	5.6.2009
►M5	Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1359/2013/EU ze dne 17. prosince 2013	L 343	1	19.12.2013
►M6	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 421/2014 ze dne 16. dubna 2014	L 129	1	30.4.2014
►M7	Rozhodnutí Evropského parlamentu a rady (EU) 2015/1814 ze dne 6. října 2015	L 264	1	9.10.2015
►M8	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2392 ze dne 13. prosince 2017	L 350	7	29.12.2017
►M9	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/410 ze dne 14. března 2018	L 76	3	19.3.2018

Ve znění:

►A1	Smlouva o přistoupení Chorvatska (2012)	L 112	21	24.4.2012

Opravena:

►C1	Oprava, Úř. věst. L 140, 14.5.2014, s. 177 (421/2014)			

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2003/87/ES

ze dne 13. října 2003

o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v ►M9 Unii ◄ a o změně směrnice Rady 96/61/ES

(Text s významem pro EHP)

▼M2

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

▼B

Článek 1

Předmět

Tato směrnice vytváří systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v ►M9 Unii ◄ (dále jen „►M9 EU ETS ◄“), aby se podpořilo snižování emisí skleníkových plynů způsobem efektivním z hlediska nákladů a ekonomicky účinným.

▼M4

Tato směrnice rovněž stanoví větší snížení emisí skleníkových plynů s cílem přispět k takovým úrovním snížení, které se z vědeckého hlediska považují za nezbytné k odvrácení nebezpečné změny klimatu.

Tato směrnice rovněž upravuje hodnocení a uplatňování přísnějšího cíle ►M9 Unie ◄, podle něhož by měly být emise sníženy o více než 20 %, který bude uplatňován poté, co ►M9 Unie ◄ schválí mezinárodní dohodu o změně klimatu vedoucí ke snížení emisí skleníkových plynů nad rámec povinností podle článku 9, které se odrážejí v závazku 30 % snížení schváleném Evropskou radou v březnu 2007.

▼B

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se použije na emise z činností uvedených v příloze I a na skleníkové plyny uvedené v příloze II.

2. Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčeny požadavky podle směrnice 96/61/ES.

▼M2

3. Tato směrnice se použije pro letiště Gibraltar, aniž jsou dotčeny právní postoje Španělského království a Spojeného království ve sporu o svrchovanost nad územím, kde se letiště nachází.

▼B

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se:

a) „povolenkou“ rozumí povolení vypouštět jednu tunu ekvivalentu oxidu uhličitého po specifikované období, přičemž toto povolení je platné pouze pro účely splnění požadavků této směrnice a je převoditelné v souladu s ustanoveními této směrnice;

▼M2

b) „emisemi“ rozumí uvolňování skleníkových plynů do atmosféry ze zdrojů v zařízení nebo uvolňování plynů určených ve vztahu k činnosti v oblasti letectví uvedené v příloze I z letadel vykonávajících takovou činnost;

▼M4

c) „skleníkovými plyny“ rozumějí plyny uvedené v příloze II a jiné plynné složky atmosféry, přírodní i antropogenní, které absorbují a opětovně vyzařují infračervené záření;

▼B

d) „povolením k vypouštění emisí skleníkových plynů“ rozumí povolení vydané v souladu s články 5 a 6;

e) „zařízením“ rozumí stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s činnostmi probíhajícími v dotyčném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění;

f) „provozovatelem“ rozumí jakákoli osoba, která zařízení provozuje nebo řídí, nebo pokud to vyžadují vnitrostátní právní předpisy, na kterou byla přenesena rozhodující hospodářská pravomoc nad technickou funkcí zařízení;

g) „osobou“ rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba;

▼M9

h) „novým účastníkem na trhu“ se rozumí jakékoli zařízení provádějící jednu či více činností uvedených v příloze I, které obdrželo povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů poprvé za období začínající tři měsíce před datem pro předložení seznamu podle čl. 11 odst. 1 a končící tři měsíce před datem pro předložení následného seznamu podle uvedeného článku;

▼B

i) „veřejností“ rozumí jedna či více osob a v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo praxí sdružení, organizace nebo skupiny osob;

j) „tunou ekvivalentu oxidu uhličitého“ rozumí jedna metrická tuna oxidu uhličitého (CO_2)nebo množství jakéhokoli jiného skleníkového plynu uvedeného v příloze II s ekvivalentním potenciálem globálního oteplování;

▼M1

k) „stranou přílohy I“ rozumí strana uvedená v příloze I Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC), jež ratifikovala Kjótský protokol, jak je uvedeno v čl. 1 bodě 7 Kjótského protokolu;

l) „projektovou činností“ rozumí projektová činnost schválená jednou nebo více stranami přílohy I v souladu s článkem 6 nebo článkem 12 Kjótského protokolu a rozhodnutími přijatými na základě UNFCC nebo Kjótského protokolu;

m) „jednotkou snížení emisí“ nebo „ERU“ rozumí jednotka vydaná podle článku 6 Kjótského protokolu a rozhodnutí přijatých na základě UNFCC nebo Kjótského protokolu;

n) „certifikovaným snížením emisí“ nebo „CER“ rozumí jednotka vydaná podle článku 12 Kjótského protokolu a rozhodnutí přijatých na základě UNFCC nebo Kjótského protokolu;

▼M2

o) „provozovatelem letadla“ rozumí osoba, která provozuje letadlo v době, kdy vykonává činnost v oblasti letectví uvedenou v příloze I, nebo v případě, že tato osoba není známa či ji vlastník letadla neidentifikoval, vlastník letadla;

p) „provozovatelem komerční letecké dopravy“ rozumí provozovatel, jenž za úplatu poskytuje pravidelné nebo nepravidelné letecké služby veřejnosti za účelem přepravy cestujících, nákladu nebo poštovních zásilek;

q) „členským státem správy“ rozumí členský stát odpovědný za správu ►M9 EU ETS ◄ ve vztahu k provozovateli letadla podle článku 18a;

r) „emisemi způsobenými letectvím“ rozumí emise ze všech letů v rámci činností v oblasti letectví uvedených v příloze I, které odlétají z letiště umístěného na území členského státu nebo přilétají na takové letiště ze třetí země;

s) „historickými emisemi z letectví“ rozumí průměrná střední hodnota ročních emisí z letadel vykonávajících v kalendářních letech 2004, 2005 a 2006 činnost v oblasti letectví uvedenou v příloze I;

▼M4

t) „spalováním“ rozumí každá oxidace paliv bez ohledu na způsob, jakým jsou tímto procesem vyprodukované teplo, elektřina nebo mechanická energie využity, a veškeré jiné přímo spojené činnosti, včetně čištění odpadních plynů;

u) „výrobcem elektřiny“ rozumí zařízení, které 1. ledna 2005 nebo později vyrábělo elektřinu na prodej třetí osobám a v němž neprobíhá jiná činnost uvedená v příloze I než „spalování paliv“.

▼M2

KAPITOLA II

LETECTVÍ

Článek 3a

Oblast působnosti

Tato kapitola se vztahuje na přidělování a vydávání povolenek, pokud jde o činnosti v oblasti letectví uvedené v příloze I.

Článek 3b

Činnosti v oblasti letectví

Do 2. srpna 2009 vypracuje Komise ►M9 přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2 ◄ pokyny týkající se podrobného výkladu činností v oblasti letectví uvedených v příloze I.

Článek 3c

Celkový počet povolenek pro letectví

1. Pro období od 1. ledna 2012 do 31. prosince 2012 se celkové množství povolenek, které mají být přiděleny provozovatelům letadel, rovná 97 % historických emisí z letectví.

2. Pro období uvedené ►M9 článek 13 ◄ počínající dnem 1. ledna 2013, a nedojde-li k žádným změnám v návaznosti na přezkum podle čl. 30 odst. 4, pro každé následující období se celkové množství povolenek, které mají být přiděleny provozovatelům letadel, rovná 95 % historických emisí z letectví vynásobených počtem let v daném období.

Tento procentní podíl lze přezkoumat v rámci všeobecného přezkumu této směrnice.

3. Komise přezkoumá celkové množství povolenek, jež mají být přiděleny provozovatelům letadel podle čl. 30 odst. 4.

▼M8

3a. Veškeré přidělování povolenek pro činnosti v oblasti letectví na letiště a z letišť v zemích mimo Evropský hospodářský prostor (EHP) po 31. prosinci 2023 podléhá přezkumu uvedenému v článku 28b.

▼M2

4. Do 2. srpna 2009 Komise rozhodne o historických emisích z letectví na základě nejlepších dostupných údajů, včetně odhadů vycházejících z aktuálních informací o dopravě. Toto rozhodnutí bude posouzeno výborem uvedeným v čl. 23 odst. 1.

Článek 3d

Způsob přidělování povolenek pro letectví prostřednictvím dražby

1. V období uvedeném v čl. 3c odst. 1 se vydraží 15 % povolenek.

▼M8

2. Od 1. ledna 2013 se vydraží 15 % povolenek. Komise provede studii o schopnosti odvětví letectví přenést náklady z CO_2 na své zákazníky ve vztahu k systému EU ETS a celosvětovému tržnímu opatření vypracovanému Mezinárodní organizací pro civilní letectví (ICAO). Tato studie posoudí schopnost odvětví letectví přenést náklady požadovaných emisních jednotek v porovnání s odvětvími průmyslu a energetiky s cílem vypracovat návrh na zvýšení procentního podílu dražení na základě přezkumu uvedeného v čl. 28b odst. 2, při zohlednění analýzy přenesených nákladů a se zřetelem k možnému uvedení do souladu s jinými odvětvími a ke konkurenceschopnosti různých druhů dopravy.

▼M9

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem doplnění této směrnice, pokud jde o podrobná ustanovení pro dražby povolenek pro letectví podle odstavců 1 a 2 tohoto článku nebo čl. 3f odst. 8 prováděné členskými státy. Množství povolenek, které mají v každém období jednotlivé členské státy vydražit, je úměrné jejich podílu na celkovém množství emisí způsobených letectvím ve všech členských státech za referenční rok, za který byla podána zpráva podle čl. 14 odst. 3 ověřená podle článku 15. Pro období uvedené v čl. 3c odst. 1 je referenčním rokem rok 2010 a pro každé následující období uvedené v článku 3c je referenčním rokem kalendářní rok končící 24 měsíců před začátkem období, k němuž se dražba vztahuje. Akty v přenesené pravomoci zajistí, aby byly dodržovány zásady stanovené v čl. 10 odst. 4 prvním pododstavci.

▼M8

4. Veškeré výnosy z dražeb povolenek by se měly využít na boj proti změně klimatu v Unii a třetích zemích, mimo jiné na opatření ke snižování emisí skleníkových plynů, na přizpůsobení se dopadům změny klimatu v Unii a ve třetích zemích, zejména v rozvojových zemích, na financování výzkumu a vývoje v oblasti zmírňování a přizpůsobování se, zejména v oblastech letectví a letecké dopravy, na snížení emisí prostřednictvím dopravy s nízkými hodnotami emisí a na pokrytí nákladů na správu systému EU ETS. Výnosy z dražeb by měly být rovněž použity k financování společných projektů na snížení emisí skleníkových plynů z letectví, jako jsou společný podnik pro projekt pro výzkum uspořádání letového provozu jednotného evropského nebe (SESAR) a společné technologické iniciativy Clean Sky a veškeré iniciativy umožňující rozšířené využívání GNSS pro družicovou navigaci a interoperabilních kapacit ve všech členských státech, a zejména projektů, které zlepšují infrastrukturu letové navigace, poskytování letových navigačních služeb a využívání vzdušného prostoru. Výnosy z dražeb mohou být použity také na financování příspěvků do Globálního fondu pro energetickou účinnost a obnovitelnou energii a na opatření proti odlesňování. Zvláštní pozornost je věnována členským státům, které tyto výnosy používají ke spolufinancování programů v oblasti výzkumu a inovací nebo iniciativ na základě devátého rámcového programu pro výzkum. Transparentnost při využívání výnosů z dražeb povolenek podle této směrnice má zásadní význam pro plnění závazků Unie.

▼M8

Členské státy informují Komisi o opatřeních přijatých podle prvního pododstavce tohoto odstavce.

▼M2

5. Poskytnutí informací Komisi na základě této směrnice nezbavuje členské státy oznamovací povinnosti podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

Článek 3e

Přidělování (alokace) a vydávání povolenek provozovatelům letadel

1. Pro každé období uvedené v článku 3c mohou všichni provozovatelé letadel požádat o přidělení povolenek, které mají být přiděleny zdarma. Žádost lze podat u příslušného orgánu v členském státě správy prostřednictvím předložení ověřených údajů o tunokilometrech pro činnosti v oblasti letectví uvedené v příloze I vykonané uvedeným provozovatelem letadel za sledovaný rok. Pro účely tohoto článku se sledovaným rokem rozumí kalendářní rok končící 24 měsíců před začátkem období, k němuž se v souladu s přílohami IV a V vztahuje, nebo, pokud jde o období uvedené v čl. 3c odst. 1, rok 2010. Žádosti se podávají nejméně 21 měsíců před začátkem období, ke kterému se vztahují, nebo, pokud jde o období uvedené v čl. 3c odst. 1, do 31. března 2011.

2. Nejméně 18 měsíců před začátkem období, k němuž se žádost vztahuje, nebo v souvislosti s obdobím uvedeným v čl. 3c odst. 1 do 30. června 2011, předloží členské státy Komisi žádosti, které obdržely podle odstavce 1.

3. Nejméně 15 měsíců před začátkem každého období podle čl. 3c odst. 2, nebo v souvislosti s obdobím uvedeným v čl. 3c odst. 1 do 30. září 2011, vypočte Komise a rozhodnutím stanoví

a) celkový počet povolenek, které mají být přiděleny pro uvedené období v souladu s článkem 3c;

b) počet povolenek, u nichž má být v daném období provedena dražba v souladu s článkem 3d;

c) počet povolenek ve zvláštní rezervě pro provozovatele letadel pro dané období v souladu s článkem 3f odst. 1;

d) počet povolenek, jež mají být přiděleny zdarma v daném období odečtením počtu povolenek podle písm. b) a c) z celkového množství povolenek, o nichž bylo rozhodnuto podle písm. a), a

e) referenční hodnotu, která bude použita při přidělování povolenek zdarma provozovatelům letadel, jejichž žádosti byly předloženy Komisi v souladu s odstavcem 2.

Referenční hodnota uvedená v písmenu e), vyjádřená jako počet povolenek na tunokilometr, se vypočítá vydělením počtu povolenek uvedených v písmenu d) součtem tunokilometrů uvedených v žádostech předložených Komisi v souladu s odstavcem 2.

▼M2

4. Do tří měsíců od data, kdy Komise přijme rozhodnutí podle odstavce 3, vypočte a zveřejní každý členský stát správy

a) celkový počet povolenek přidělených na období jednotlivým provozovatelům letadel, jejichž žádost byla předložena Komisi v souladu s odstavcem 2, vypočtený vynásobením tunokilometrů uvedených v žádosti referenční hodnotou uvedenou v odst. 3 písm. e) a

b) počet povolenek přidělených jednotlivým provozovatelům letadel na každý rok, který se stanoví vydělením celkového počtu přidělených povolenek za období vypočtených podle písmene a) počtem let v období, v němž uvedený provozovatel provádí činnost v oblasti letectví uvedenou v příloze I.

5. Do 28. února 2012 a v následujících letech vždy do 28. února vydá příslušný orgán členského státu správy každému provozovateli letadla počet povolenek přidělený uvedenému provozovateli pro daný rok podle tohoto článku nebo podle článku 3f.

Článek 3f

Zvláštní rezerva pro určité provozovatele letadel

1. V každém období podle čl. 3c odst. 2 se vyčlení 3 % z celkového počtu povolenek, které mají být přiděleny, do zvláštní rezervy pro provozovatele letadel:

a) kteří začínají s vykonáváním činnosti v oblasti letectví podle přílohy I po sledovaném roce, za který byly předloženy údaje o tunokilometrech podle čl. 3e odst. 1 s ohledem na období uvedené v čl. 3c odst. 2, nebo

b) u jejichž údajů o tunokilometrech dochází k růstu v průměru o více než 18 % ročně mezi sledovaným rokem, za který byly předloženy údaje o tunokilometrech podle čl. 3e odst. 1 s ohledem na období uvedené v čl. 3c odst. 2, a druhým kalendářním rokem tohoto období,

a jejichž činnost podle písm. a) nebo dodatečná činnost podle písm. b) není zcela ani zčásti pokračováním činnosti v oblasti letectví, jež byla dříve vykonávána jiným provozovatelem letadla.

2. Provozovatel letadla, jenž je podle odstavce 1 způsobilý, může požádat o přidělení povolenek zdarma ze zvláštní rezervy tak, že podá žádost příslušnému orgánu členského státu správy. Žádost se podává do 30. června třetího roku období uvedeného v čl. 3c odst. 2, k němuž se vztahuje.

Provozovateli letadla nesmí být podle odst. 1 písm. b) přiděleno více než 1 000 000 povolenek.

▼M2

3. Žádost podle odstavce 2

a) musí obsahovat ověřené údaje o tunokilometrech pro činnosti v oblasti letectví uvedené v příloze I uskutečněné provozovatelem činnosti v oblasti letectví ve druhém kalendářním roce období uvedeného v čl. 3c odst. 2, k němuž se tato žádost vztahuje, v souladu s přílohami IV a V;

b) poskytuje důkazy o tom, že kritéria pro způsobilost podle odst. 1 jsou splněna, a

c) v případě provozovatelů letadel spadajících pod odst. 1 písm. b) uvede

i) procentní nárůst tunokilometrů dosažených daným provozovatelem letadla mezi sledovaným rokem, za nějž byly údaje o tunokilometrech předloženy podle čl. 3e odst. 1 s ohledem na období uvedené v čl. 3c odst. 2, a druhým kalendářním rokem tohoto období,

ii) absolutní nárůst tunokilometrů dosažených daným provozovatelem letadla mezi sledovaným rokem, za nějž byly údaje o tunokilometrech předloženy podle čl. 3e odst. 1 s ohledem na období uvedené v čl. 3c odst. 2, a druhým kalendářním rokem tohoto období a

iii) absolutní nárůst tunokilometrů dosažených daným provozovatelem letadla mezi sledovaným rokem, za nějž byly údaje o tunokilometrech předloženy podle čl. 3e odst. 1 s ohledem na období uvedené v čl. 3c odst. 2, a druhým kalendářním rokem tohoto období, jehož hodnota je vyšší než procentní podíl uvedený v odst. 1 písm. b).

4. Členské státy předloží Komisi žádosti přijaté podle odstavce 2 nejpozději do šesti měsíců od uplynutí lhůty pro podávání těchto žádostí.

5. Komise rozhodne o referenční hodnotě, jež se použije pro přidělení povolenek zdarma provozovatelům letedel, jejichž žádosti byly předány Komisi v souladu s odstavcem 4, nejpozději do dvanácti měsíců od uplynutí lhůty pro podávání žádostí podle odstavce 2.

S výhradou odstavce 6 se referenční hodnota vypočítá vydělením počtu povolenek ve zvláštní rezervě součtem

a) údajů o tunokilometrech pro provozovatele letadel spadajících pod odst. 1 písm. a) zahrnutých do žádostí předložených Komisi v souladu s odst. 3 písm. a) a odstavcem 4 a

b) hodnoty absolutního nárůstu tunokilometrů, jež je vyšší než procentní podíl uvedený v odst. 1 písm. b) pro provozovatele letadel spadající pod odst. 1 písm. b) zahrnuté do žádostí předložených Komisi v souladu s odst. 3 písm. c) bodem iii) a odstavcem 4.

6. V důsledku referenční hodnoty vypočtené podle odstavce 5 nesmí být roční přidělení povolenek na tunokilometr vyšší než roční přidělení povolenek na tunokilometr provozovatelům letadel podle čl. 3e odst. 4.

▼M2

7. Do tří měsíců ode dne, kdy Komise přijme rozhodnutí podle odstavce 5, vypočte a zveřejní každý členský stát správy

a) přidělení povolenek ze zvláštní rezervy všem provozovatelům letadel, jejichž žádost byla předložena Komisi v souladu s odstavcem 4. Toto přidělení se vypočte vynásobením referenční hodnoty zveřejněné podle odstavce 5:

i) v případě provozovatelů letadel spadajících pod odst. 1 písm. a) tunokilometrů zahrnutých do žádostí předložených Komisi v souladu s odst. 3 písm. a) a s odstavcem 4,

ii) v případě provozovatelů letadel spadajících pod odst. 1 písm. b) hodnoty absolutního nárůstu tunokilometrů, jež je vyšší než procentní podíl uvedený v odst. 1 písm. b), zahrnutých do žádostí předložených Komisi v souladu s odst. 3 písm. c) bodem iii) a odstavcem 4 a

b) přidělení povolenek všem provozovatelům letadel na každý rok, které se stanoví vydělením počtu povolenek přidělených danému provozovateli podle písm. a) počtem celých kalendářních let zbývajících v období podle čl. 3c odst. 2, k němuž se přidělení vztahuje.

8. Nepřidělené povolenky ve zvláštní rezervě členské státy vydraží.

▼M9

_____

▼M2

Článek 3g

Plány pro monitorování a vykazování

Členský stát správy zajistí, aby každý provozovatel letadla předložil příslušnému orgánu v daném členském státě plán pro monitorování stanovující opatření pro monitorování a vykazování emisí a údajů o tunokilometrech pro účely podání žádosti podle článku 3e a že tyto plány příslušný úřad schválí v souladu ►M4 s ►M9 aktem ◄ uvedeným v článku 14 ◄.

KAPITOLA III

STACIONÁRNÍ ZAŘÍZENÍ

Článek 3h

Oblast působnosti

Tato kapitola se vztahuje na povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a na přidělování a vydávání povolenek, pokud jde o činnosti uvedené v příloze I kromě činností v oblasti letectví.

▼M4

Článek 4

Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů

Členské státy zajistí, aby od 1. ledna 2005 žádné zařízení neprovozovalo činnosti uvedené v příloze I, při kterých vznikají emise specifické pro tyto činnosti, pokud provozovateli nebylo uděleno povolení příslušným orgánem v souladu s články 5 a 6 nebo pokud nebylo zařízení vyňato ze ►M9 EU ETS ◄ podle článku 27. To se vztahuje i na zařízení, která byla zahrnuta podle článku 24.

▼B

Článek 5

Žádosti o povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů

Žádost o povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů podaná u příslušného orgánu obsahuje popis:

a) zařízení a jeho činností včetně používané technologie;

b) surovin a pomocných materiálů, jejichž používání pravděpodobně povede k emisím plynů uvedených v příloze I;

c) zdrojů emisí plynů uvedených v příloze I ze zařízení a

▼M4

d) opatření plánovaných k monitorování emisí a jejich vykazování v souladu s ►M9 aktem ◄ uvedeným v článku 14.

▼B

Žádost musí též obsahovat shrnutí údajů, bez technických podrobností, které jsou uvedeny v prvním pododstavci.

Článek 6

Podmínky a obsah povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů

1. Příslušný orgán udělí povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů, kterým se povoluje vypouštět skleníkové plyny z celého zařízení nebo jeho části, pokud je přesvědčen, že provozovatel je schopen emise monitorovat a podávat o nich zprávu.

Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů se může vztahovat na jedno či více zařízení na tomtéž místě, která jsou provozována týmž provozovatelem.

▼M9

_____

▼B

2. Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů obsahuje tyto údaje:

a) jméno a adresu provozovatele;

b) popis činností a emisí ze zařízení;

▼M4

c) monitorovací plán odpovídající požadavkům ►M9 aktu ◄ uvedeného v článku 14. Členské státy mohou provozovatelům umožnit monitorovací plán aktualizovat, aniž by došlo ke změně povolení. Provozovatelé předkládají veškeré aktualizované monitorovací plány příslušnému orgánu ke schválení;

▼B

d) požadavky týkající se podávání zpráv;

▼M2

e) povinnost vyřadit povolenky jiné než povolenky vydané podle kapitoly II ve výši rovnající se celkovým emisím zařízení v každém kalendářním roce, ověřené podle článku 15, do čtyř měsíců od konce uvedeného roku.

▼M4

Článek 7

Změny zařízení

Provozovatel uvědomí příslušný orgán o veškerých plánovaných změnách povahy nebo fungování zařízení nebo o rozšíření či výrazném snížení jeho kapacity, které mohou vyžadovat aktualizaci povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů. Příslušný orgán povolení podle potřeby aktualizuje. Dojde-li ke změně totožnosti provozovatele zařízení, příslušný orgán povolení aktualizuje a zahrne do něj jméno a adresu nového provozovatele.

▼M9

Článek 8

Koordinace se směrnicí 2010/75/EU

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby u zařízení, která provádějí činnosti uvedené v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ([1]), byly podmínky a postupy pro udělení povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů koordinovány s podmínkami a postupy pro udělení povolení stanovenými v uvedené směrnici. Požadavky stanovené v článcích 5, 6 a 7 této směrnice mohou být začleněny do postupů stanovených ve směrnici 2010/75/EU.

▼M4

Článek 9

Množství povolenek pro celou ►M9 Unii ◄

Množství povolenek pro celou ►M9 Unii ◄, které se od roku 2013 začne vydávat každoročně, se lineárně snižuje po uplynutí poloviny období 2008–2012. Množství se snižuje o lineární faktor 1,74 % ve srovnání s průměrným celkovým ročním množstvím povolenek, které vydaly členské státy v souladu s rozhodnutím Komise o jejich národních alokačních plánech na období 2008–2012. ►A1 Množství povolenek pro celou ►M9 Unii ◄ se v důsledku přistoupení Chorvatska zvýší pouze o takové množství povolenek, jež bude Chorvatsko dražit podle čl. 10 odst. 1. ◄

▼M9

Od roku 2021 je lineární faktor roven 2,2 %.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

▼M4

Článek 9a

Úprava množství povolenek pro celou ►M9 Unii ◄

1. Co se týče zařízení, která byla zahrnuta do ►M9 EU ETS ◄ v období 2008–2012 podle čl. 24 odst. 1, upraví se množství povolenek, které se mají vydat od 1. ledna 2013, tak, aby vyjadřovalo průměrné roční množství povolenek vydaných pro tato zařízení během doby jejich zahrnutí do systému, upravené o lineární faktor uvedený v článku 9.

2. Členské státy zajistí, aby provozovatelé zařízení provádějících činnosti uvedené v příloze I, která jsou zahrnuta do ►M9 EU ETS ◄ pouze v období od roku 2013, předkládali příslušným orgánům řádně podložené a nezávisle ověřené údaje o emisích, aby mohly být zohledněny při úpravě množství povolenek, které se mají pro celou ►M9 Unii ◄ vydat.

Všechny tyto údaje se předloží příslušnému orgánu do 30. dubna 2010 v souladu s předpisy přijatými podle čl. 14 odst. 1.

Pokud jsou předložené údaje řádně podloženy, příslušný orgán je oznámí Komisi do 30. června 2010 a množství povolenek, které se mají vydat, upravené o lineární faktor uvedený v článku 9, se upraví odpovídajícím způsobem. V případě zařízení vypouštějících jiné skleníkové plyny než CO_2 smí příslušný orgán oznámit nižší objem emisí v závislosti na potenciálu těchto zařízení ke snížení emisí.

3. Komise zveřejní upravená množství uvedená v odstavcích 1 a 2 do 30. září 2010.

4. Pokud jde o zařízení, která jsou vyloučena ze ►M9 EU ETS ◄ podle článku 27, snižuje se množství povolenek, které se mají v celé ►M9 Unii ◄ vydat od 1. ledna 2013, tak, aby odráželo průměrné množství ověřených emisí těchto zařízení v období 2008–2010 po úpravě o lineární faktor uvedený v článku 9.

Článek 10

Dražení povolenek

▼M9

1. Od roku 2019 draží členské státy všechny povolenky, které nejsou v souladu s články 10a a 10c této směrnice přidělovány bezplatně a které nejsou umístěny do rezervy tržní stability vytvořené na základě rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1814 ([1]) (dále jen „rezerva tržní stability“) nebo zrušeny v souladu s čl. 12 odst. 4 této směrnice.

([1]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1814 ze dne 6. října 2015 o vytvoření a uplatňování rezervy tržní stability pro systém Unie pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně směrnice 2003/87/ES (Úř. věst. L 264, 9.10.2015, s. 1).

▼M9

Od roku 2021, a aniž je dotčeno možné snížení podle čl. 10a odst. 5a, se podíl povolenek, které mají být draženy, stanoví na 57 %.

2 % z celkového množství povolenek mezi lety 2021 a 2030 budou dražena za účelem zřízení fondu na zlepšení energetické účinnosti a modernizaci energetických soustav vybraných členských států, jak je stanoveno v článku 10d (modernizační fond).

Celkové zbývající množství povolenek, které mají být členskými státy draženy, se rozdělí v souladu s odstavcem 2.

▼M7

1a. Pokud objem povolenek, které mají být členskými státy draženy v posledním roce každého období uvedeného v ►M9 článek 13 ◄ této směrnice, překročí před uplatněním čl. 1 odst. 5 rozhodnutí (EU) 2015/1814 očekávaný průměrný objem dražených povolenek pro první dva roky následujícího období o více než 30 %, budou dvě třetiny rozdílu mezi těmito objemy odečteny od objemu dražených povolenek v posledním roce období a přičteny stejným dílem k objemům, které mají být členskými státy draženy v prvních dvou letech následujícího období.

▼M4

2. Celkové množství povolenek, které každý členský stát draží, má toto složení:

a) ►M9 90 % ◄ celkového množství povolenek, které mají být vydraženy, se rozdělí mezi členské státy podílem, který je totožný s podílem ověřených emisí podle ►M9 EU ETS ◄ za rok 2005 nebo s průměrem za období 2005–2007 dotyčného členského státu, podle toho, která hodnota je vyšší;

▼M9

b) 10 % celkového množství povolenek, které mají být vydraženy, se rozdělí mezi vybrané členské státy na účely solidarity, růstu a propojení v rámci Unie, čímž se zvýší množství povolenek, které tyto členské státy draží podle písmene a), o procentní podíly uvedené v příloze IIa.

———————

▼M4

Pro účely prvního pododstavce písm. a) se podíl členských států, které se neúčastnily ►M9 EU ETS ◄ v roce 2005, vypočítá na základě jejich ověřených emisí podle ►M9 EU ETS ◄ v roce 2007.

▼M9

V případě potřeby se procentní podíly uvedené v písmenu b) úměrně upraví, aby rozdělení představovalo 10 %.

▼M4

3. Členské státy určí způsob, jakým mají být využity výnosy z dražeb povolenek. Alespoň 50 % výnosů z dražeb povolenek podle odstavce 2 včetně všech výnosů z dražeb povolenek uvedených v odst. 2 prvním pododstavci písm. b) a c), anebo ekvivalent těchto výnosů ve finanční hodnotě, se použije k jednomu nebo více z těchto účelů:

▼M4

a) na snížení emisí skleníkových plynů, včetně příspěvku do Globálního fondu pro energetickou účinnost a energii z obnovitelných zdrojů a do Fondu pro přizpůsobení zřízeného na poznaňské konferenci o změně klimatu (COP 14 a COP/MOP 4), na přizpůsobení dopadům změny klimatu a na financování projektů výzkumu a vývoje a demonstračních projektů týkajících se snižování emisí a přizpůsobení změně klimatu, včetně účasti na iniciativách v rámci Evropského strategického plánu pro energetické technologie a evropských technologických platforem;

▼M9

b) na vývoj v oblasti energie z obnovitelných zdrojů s cílem splnit závazek Unie ohledně energií z obnovitelných zdrojů a na vývoj dalších technologií, které přispívají k přechodu na bezpečné a udržitelné nízkouhlíkové hospodářství a ke splnění závazku Unie zvýšit energetickou účinnost na úrovně stanovené v příslušných legislativních aktech;

▼M4

c) na předcházení odlesňování a na zvýšení zalesňování a obnovy zalesnění v rozvojových zemích, které ratifikují mezinárodní dohodu o změně klimatu; na převod technologií a snazší přizpůsobení se nepříznivým důsledkům změny klimatu v těchto zemích;

d) na zachytávání CO_2 v lesních porostech v ►M9 Unii ◄;

e) na ekologicky bezpečné zachytávání a geologické ukládání CO_2 zejména z elektráren spalujících pevná fosilní paliva a z řady průmyslových odvětví a pododvětví, a to i ve třetích zemích;

f) na podněcování k přechodu na ty způsoby dopravy, které produkují nízké emise uhlíku, a na veřejnou hromadnou dopravu;

g) na financování výzkumu a vývoje v oblasti energetické účinnosti a čistých technologií v odvětvích, na něž se vztahuje tato směrnice;

▼M9

h) na opatření, jejichž cílem je zlepšit energetickou účinnost, rozšířit systémy dálkového vytápění a zlepšit izolaci nebo poskytnout finanční podporu na řešení sociálních aspektů v domácnostech s nižšími a středními příjmy;

▼M4

i) na pokrytí administrativních nákladů na řízení ►M9 EU ETS ◄;

▼M9

j) na financování opatření v oblasti klimatu ve zranitelných třetích zemích, včetně přizpůsobení se dopadům změny klimatu;

k) na podporu rozvoje dovedností a přesměrování pracovních sil s cílem přispět ke spravedlivému přechodu na nízkouhlíkové hospodářství, především v regionech nejvíce dotčených přeměnou pracovních míst, a to v úzké spolupráci se sociálními partnery.

▼M4

Má se za to, že členské státy dosáhly souladu s tímto odstavcem, pokud zavedly a uplatňují politiky daňové nebo finanční podpory, zejména ve vztahu k rozvojovým zemím, anebo vnitrostátní regulační politiky na posílení finanční podpory, které jsou vytvořeny pro účely uvedené v prvním pododstavci a které představují hodnotu odpovídající alespoň 50 % výnosů z dražeb povolenek podle odstavce 2, včetně všech výnosů z dražeb povolenek uvedených v odst. 2 prvním pododstavci písm. b) a c).

Členské státy informují Komisi o využití výnosů a o krocích učiněných podle tohoto odstavce ve svých zprávách předložených podle rozhodnutí č. 280/2004/ES.

▼M9

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem doplnění této směrnice, pokud jde o harmonogram, správu a jiné aspekty dražeb, aby byl zajištěn jejich otevřený, transparentní, harmonizovaný a nediskriminační průběh. Tento proces je proto předvídatelný, zejména pokud jde o načasování a sled dražeb a o předpokládaný objem povolenek, jež budou v dražbách nabízeny.

Tyto akty v přenesené pravomoci zajistí, aby dražby byly pořádány způsobem, který zajišťuje, že:

a) provozovatelé, a zejména malé a střední podniky, na které se vztahuje EU ETS, mají k dražbám plný, náležitý a spravedlivý přístup;

b) všichni účastníci dražeb mají ve stejný okamžik přístup ke stejným informacím, a že z jejich strany nedochází k narušování dražeb;

c) organizace dražeb a účast na nich je efektivní z hlediska nákladů, a že se předchází zbytečným administrativním nákladům; a

d) přístup k povolenkám je zaručen i malým producentům emisí.

▼M4

Členské státy podávají o každé dražbě zprávu týkající se řádného dodržení dražebních pravidel, zejména pokud jde o spravedlivý a otevřený přístup, transparentnost, tvorbu cen a technické a organizační stránky dražby. Tyto zprávy se předkládají do jednoho měsíce po konání dražby a zveřejňují se na internetových stránkách Komise.

5. Komise sleduje fungování evropského trhu s uhlíkem. ►M9 Každoročně překládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování trhu s uhlíkem a jiných relevantních politik v oblasti klimatu a energetiky, která se týká i provádění dražeb, likvidity a obchodovaných objemů, a shrnuje informace o finančních opatřeních uvedených v čl. 10a odst. 6 poskytnuté členskými státy. ◄ Členské státy v případě nutnosti zajistí, aby byly Komisi veškeré příslušné informace poskytnuty nejpozději dva měsíce předtím, než Komise zprávu přijme.

▼M4

Článek 10a

Přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek platná v celé ►M9 Unii ◄

▼M9

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem doplnění této směrnice, pokud jde o celounijní a plně harmonizovaná pravidla pro přidělování povolenek, jak jsou uvedena v odstavcích 4, 5, 7 a 19 tohoto článku.

▼M4

Opatření uvedená v prvním pododstavci v možném rozsahu určí předem stanovené referenční hodnoty pro celou ►M9 Unii ◄, aby se přidělování uskutečňovalo způsobem, který motivuje ke snižování emisí skleníkových plynů a k energeticky účinným technikám, přičemž tam, kde jsou příslušná zařízení k dispozici, se zohlední nejúčinnější techniky, náhražky, alternativní výrobní procesy, vysoce účinná kombinovaná výroba tepla a elektřiny, účinné způsoby využívání energie z odpadních plynů, využívání biomasy a zachytávání a ukládání oxidu uhličitého. Žádné bezplatné povolenky se nepřidělují na výrobu elektřiny, s výjimkou případů, na které se vztahuje článek 10c, a elektřiny vyráběné z odpadních plynů.

Aby se při výrobním procesu v daném odvětví nebo pododvětví dosáhlo maximálního snížení emisí skleníkových plynů a maximální energetické účinnosti, vychází se při výpočtu referenční hodnoty v každém odvětví a pododvětví v zásadě z produktů, a nikoli ze vstupů.

Komise při stanovení zásad pro určování předem stanovených referenčních hodnot v jednotlivých odvětvích a pododvětvích konzultuje příslušné zúčastněné subjekty, včetně dotčených odvětví a pododvětví.

Komise poté, co ►M9 Unie ◄ schválí mezinárodní dohodu o změně klimatu, která povede k závaznému snížení emisí skleníkových plynů porovnatelnému se snížením emisí ►M9 Unie ◄, přezkoumá tato opatření s cílem zajistit, aby byly bezplatné povolenky přidělovány pouze tehdy, kdy je to plně odůvodněné ve smyslu uvedené dohody.

2. Při stanovení zásad pro určování předem stanovených referenčních hodnot v jednotlivých odvětvích nebo pododvětvích je výchozím bodem průměrný výkon, kterého v daném odvětví nebo pododvětví dosáhlo 10 % nejúčinnějších zařízení ►M9 Unie ◄ v letech 2007 a 2008. Komise konzultuje příslušné zúčastněné subjekty, včetně dotčených odvětví a pododvětví.

►M9 Akt ◄ podle článků 14 a 15 stanoví za účelem určení předem stanovených referenčních hodnot harmonizovaná pravidla monitorování, vykazování a ověřování emisí skleníkových plynů vzniklých v souvislosti s výrobou.

▼M9

Komise přijímá prováděcí akty pro účely stanovení revidovaných referenčních hodnot pro přidělování bezplatných povolenek. Tyto akty musí být v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle odstavce 1 tohoto článku a musí splňovat následující podmínky:

▼M9

a) pro období let 2021 až 2025 se referenční hodnoty stanoví na základě informací předložených podle článku 11 za roky 2016 a 2017. Na základě srovnání těchto referenčních hodnot s referenčními hodnotami uvedenými v rozhodnutí Komise 2011/278/EU ([1]), ve znění ze dne 27. dubna 2011, stanoví Komise roční míru snížení pro každou referenční hodnotu a použije ji na referenční hodnoty platné v období let 2013 až 2020 se zohledněním každého roku mezi lety 2008 a 2023 ke stanovení referenčních hodnot pro období let 2021 až 2025;

b) pokud roční míra snížení překročí 1,6 % nebo nedosáhne 0,2 %, jsou referenčními hodnotami pro období let 2021 až 2025 referenční hodnoty platné pro období let 2013 až 2020 snížené za každý rok mezi lety 2008 a 2023 o tu z obou daných procentních hodnot, která je příslušná;

c) pro období let 2026 až 2030 jsou referenční hodnoty stanoveny stejným způsobem jako v písmenech a) a b) na základě informací předložených v souladu s článkem 11 za roky 2021 a 2022 a na základě roční míry snížení za každý rok mezi lety 2008 a 2028.

Odchylně se upraví hodnoty referenčních úrovní pro aromatické látky, vodík a syntetický plyn, a to o stejné procento jako referenční úrovně rafinérií, neboť cílem je zachování rovných podmínek pro výrobce těchto produktů.

Prováděcí akty uvedené ve třetím pododstavci se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2.

V zájmu podpory účinného využívání energie z odpadních plynů se pro období uvedené v třetím pododstavci písm. b) hodnota referenční úrovně pro tekutý kov, která se převážně vztahuje k odpadním plynům, aktualizuje roční mírou snížení o 0,2 %.

▼M4

3. S výhradou odstavců 4 a 8 a bez ohledu na článek 10c se bezplatné povolenky nepřidělují výrobcům elektřiny, zařízením na zachytávání CO_2, přepravnímu potrubí pro CO_2 ani úložištím CO_2.

▼M9

4. Bezplatné povolenky se přidělují na dálkové vytápění a vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ([2]) v případě hospodářsky odůvodněné potřeby, pokud jde o vytápění či chlazení. V každém roce následujícím po roce 2013 se celkové množství povolenek přidělených těmto zařízením a týkajících se tohoto tepla upraví o lineární faktor uvedený v článku 9 této směrnice, s výjimkou jakéhokoli roku, v němž je toto množství povolenek upraveno jednotným způsobem podle odstavce 5 tohoto článku.

([1]) Rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 130, 17.5.2011, s. 1).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

▼M9

5. Za účelem dodržení dražebního podílu stanoveného v článku 10 se za každý rok, v němž součet bezplatně přidělených povolenek nedosáhne maximálního množství, které dodržuje dražební podíl, použijí povolenky zbývající do tohoto množství k tomu, aby se zabránilo snížení počtu bezplatně přidělovaných povolenek s cílem dodržet dražební podíl v následujících letech nebo aby se toto snížení omezilo. Je-li však dosaženo maximálního množství, příděly bezplatných povolenek se odpovídajícím způsobem upraví. Každá taková úprava se provede jednotně.

5a. Odchylně od odstavce 5 se dodatečné množství povolenek až do výše 3 % celkového množství povolenek použije v nezbytném rozsahu na zvýšení maximálního dostupného množství podle odstavce 5.

5b. Pokud je ke zvýšení maximálního dostupného množství povolenek podle odstavce 5 potřeba méně než 3 % celkového množství povolenek:

— na zvýšení množství povolenek dostupných na podporu inovací v souladu s čl. 10a odst. 8 se použije maximálně 50 milionů povolenek; a

— na zvýšení množství povolenek dostupných na modernizaci energetických soustav vybraných členských států v souladu s článkem 10d se použije maximálně 0,5 % celkového množství povolenek.

6. Členské státy by měly přijmout finanční opatření v souladu s druhým a čtvrtým pododstavcem ve prospěch odvětví nebo pododvětví, která jsou vystavena skutečnému riziku úniku uhlíku v důsledku značných nepřímých nákladů, jež jsou skutečně vynaloženy na náklady spojené s emisemi skleníkových plynů promítnuté do cen elektřiny, a to za předpokladu, že tato finanční opatření jsou v souladu s pravidly státní podpory a především nezpůsobují nepatřičné narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu. V případě, že částka, která je k dispozici pro tato finanční opatření, překročí 25 % příjmů získaných z dražeb povolenek, dotčený členský stát uvede důvody překročení této částky.

Členské státy rovněž usilují o to, aby pro finanční opatření uvedená v prvním pododstavci využívaly nejvýše 25 % příjmů získaných z dražeb povolenek. Do tří měsíců po konci každého roku zveřejní členské státy, jež tato finanční opatření zavedly, snadno dostupným způsobem celkovou výši poskytnutých kompenzací podle zvýhodněných odvětví a pododvětví. Pokud některý členský stát od roku 2018 v některém roce využije pro tyto účely více než 25 % příjmů z dražeb povolenek, zveřejní zprávu uvádějící důvody překročení této částky. Ve zprávě jsou uvedeny příslušné informace o cenách elektřiny pro velké průmyslové spotřebitele, jež využívají těchto finančních opatření, aniž jsou dotčeny požadavky na ochranu důvěrných informací. Ve zprávě jsou rovněž uvedeny informace o tom, zda byla náležitě zvážena jiná opatření na udržitelné snížení nepřímých nákladů spojených s emisemi uhlíku ve střednědobém až dlouhodobém horizontu.

Komise zahrne do zprávy stanovené v čl. 10 odst. 5 mimo jiné posouzení vlivů těchto finančních opatření na vnitřní trh a v případě potřeby doporučí veškerá opatření, která mohou být na základě tohoto posouzení nezbytná.

▼M9

Tato opatření musí být taková, aby zajistila přiměřenou ochranu před rizikem úniku uhlíku na základě předem stanovených referenčních hodnot pro nepřímé emise CO_2 na jednotku výroby. Tyto předem stanovené referenční hodnoty se vypočítají pro dané odvětví nebo pododvětví jako násobek spotřeby elektřiny na jednotku výroby odpovídající nejúčinnějším dostupným technologiím a emisí CO_2 příslušné evropské skladby zdrojů pro výrobu elektřiny.

▼M4

7. ►M9 Povolenky z maximálního množství uvedeného v odstavci 5 tohoto článku, jež nebyly do roku 2020 přiděleny bezplatně, se vyhradí pro nové účastníky na trhu, společně s 200 miliony povolenek umístěnými do rezervy tržní stability podle čl. 1 odst. 3 rozhodnutí (EU) 2015/1814. Až 200 milionů z vyhrazených povolenek, které v období let 2021 až 2030 nebudou přiděleny, se na konci tohoto období vrátí do rezervy tržní stability.

Od roku 2021 se povolenky, které podle odstavců 19 a 20 nejsou přidělené zařízením, přičtou k množství povolenek vyhrazených v souladu s první větou prvního pododstavce tohoto odstavce. ◄

Množství přidělených povolenek se upraví o lineární faktor uvedený v článku 9.

Žádné bezplatné povolenky se nepřidělují na výrobu elektřiny novými účastníky na trhu.

▼M9

_____

▼M4

8. ►M9 Na podporu inovací v oblasti nízkouhlíkových technologií a procesů v odvětvích uvedených v příloze I, včetně environmentálně bezpečného zachycování a využívání uhlíku (CCU), které významně přispívá ke zmírňování změny klimatu, jakož i výrobků nahrazujících vyráběné vysokouhlíkové výrobky, a s cílem napomoci stimulovat výstavbu a provoz projektů zaměřených na ekologicky bezpečné zachycování a geologické ukládání CO_2 (CCS), jakož i inovativních technologií v oblasti obnovitelných zdrojů energie a skladování energie způsobem vyváženým z hlediska zeměpisného rozmístění na území Unie bude k dispozici 325 milionů povolenek z množství, které by jinak mohlo být bezplatně přiděleno podle tohoto článku, a 75 milionů povolenek z množství, které by jinak mohlo být vydraženo podle článku 10 (dále jen „inovační fond“). Způsobilé jsou projekty ve všech členských státech, a to i projekty malého rozsahu.

Veškeré zbývající výnosy z 300 milionů povolenek dostupných v období let 2013 až 2020 na základě rozhodnutí Komise 2010/670/EU [1] se doplní o 50 milionů nepřidělených povolenek z rezervy tržní stability a včas se využijí na podporu inovací uvedených v prvním pododstavci.

[1] Rozhodnutí Komise 2010/670/EU ze dne 3. listopadu 2010, kterým se stanoví kritéria a opatření pro financování komerčních demonstračních projektů, jež jsou zaměřeny na zachycování a geologické ukládání CO_2, která nepoškozují životní prostředí, a financování demonstračních projektů inovativních technologií v oblasti obnovitelných zdrojů energie v rámci systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Unie, jak je stanoveno směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 290, 6.11.2010, s. 39).

▼M4

Projekty se vybírají na základě objektivních a transparentních kritérií, přičemž se v relevantních případech zohlední, v jakém rozsahu projekty přispívají k dosažení snížení emisí výrazně pod úroveň referenčních hodnot uvedených v odstavci 2. Projekty musí mít potenciál pro široké uplatnění nebo pro významné snížení nákladů na přechod k nízkouhlíkovému hospodářství v dotčených odvětvích. Projekty zahrnující CCU musí přinášet čisté snížení emisí a zajišťovat omezení emisí CO_2 nebo jeho trvalé uložení. Technologie, které dostávají podporu, dosud nesmí být komerčně dostupné, ale musí představovat průlomová řešení nebo být dostatečně vyspělé na to, aby byly připraveny na demonstraci před uvedením na trh. Může být podporováno až 60 % příslušných nákladů projektů, z čehož až 40 % nemusí záviset na ověřeném omezení emisí skleníkových plynů za předpokladu, že je s přihlédnutím k použité technologii dosaženo předem stanovených milníků.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem doplnění této směrnice, pokud jde o pravidla fungování inovačního fondu, včetně postupu a kritérií výběru. ◄

Na projekty, které splňují kritéria uvedená v třetím pododstavci, se vyčleňují povolenky. Podpora těmto projektům se poskytuje prostřednictvím členských států a představuje doplněk k významnému podílu finančních prostředků vložených provozovatelem zařízení. Tyto projekty mohou být spolufinancovány příslušnými členskými státy, jakož i jinými nástroji. Žádnému projektu se na základě tohoto odstavce neudělí podpora vyšší než 15 % celkového množství povolenek přidělených k tomuto účelu. Tyto povolenky se zohlední v rámci odstavce 7.

▼M9

9. Řecko, které mělo v roce 2014 hrubý domácí produkt (HDP) na obyvatele v tržních cenách nižší než 60 % průměru Unie, může před použitím odstavce 7 tohoto článku požádat o povolenky z maximálního množství uvedeného v odstavci 5 tohoto článku, které nejsou do 31. prosince 2020 přiděleny bezplatně, a to až do výše 25 milionů povolenek, za účelem spolufinancování až 60 % dekarbonizace dodávek elektřiny na ostrovech na svém území. Na tyto povolenky se obdobně použije čl. 10d odst. 3. O povolenky je možno požádat v případě, že z důvodu omezeného přístupu k mezinárodním dluhovým trhům by projekt zaměřený na dekarbonizaci dodávek elektřiny na řeckých ostrovech jinak nebylo možné realizovat a že Evropská investiční banka (EIB) potvrdí finanční životaschopnost a socioekonomické přínosy projektu.

_____

▼M4

11. S výhradou článku 10b představuje množství přidělených bezplatných povolenek podle odstavců 4 až 7 tohoto článku v roce 2013 80 % množství určeného v souladu s opatřeními uvedenými v odstavci 1. Bezplatné přidělení se poté každý rok snižuje o stejnou částku, což povede k 30 % přidělených bezplatných povolenek v roce 2020 ►M9 ———— ◄.

▼M9

_____

▼M4

19. Bezplatné povolenky se nepřidělují zařízení, jež ukončilo provoz, pokud provozovatel příslušnému orgánu neprokáže, že dané zařízení výrobu v určité a přiměřené době obnoví. Zařízení, jimž uplynula doba platnosti povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů nebo jimž bylo toto povolení odejmuto, a zařízení, jejichž provoz nebo obnovení provozu jsou technicky nemožné, se považují za zařízení, jež ukončila provoz.

▼M9

20. V případě potřeby se upraví úroveň bezplatných povolenek přidělených zařízením, jejichž provozní operace posuzované na základě klouzavého průměru za dva roky se zvýšily nebo poklesly o více než 15 % ve srovnání s úrovní původně použitou ke stanovení množství bezplatných povolenek pro příslušné období podle čl. 11 odst. 1. Tyto úpravy se provádějí odečtením povolenek od množství povolenek vyhrazených podle odstavce 7 tohoto článku nebo případně přičtením povolenek k tomuto množství.

21. K zajištění účinného, nediskriminačního a jednotného uplatňování úprav a prahové hodnoty podle odstavce 20 tohoto článku a za účelem zabránění jakékoli nepřiměřené administrativní zátěži a předcházení manipulaci s úpravami přidělování nebo jejich zneužívání může Komise přijímat prováděcí akty, které stanoví další opatření pro tyto úpravy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2.

Článek 10b

Přechodná opatření k podpoře vybraných průmyslových odvětví svysokou energetickou náročností v případě úniku uhlíku

1. Za ohrožené únikem uhlíku se považují odvětví a pododvětví, u nichž součin intenzity jejich obchodu se třetími zeměmi, definované jako součet celkové hodnoty vývozu do třetích zemí a hodnoty dovozu ze třetích zemí vydělený celkovým objemem trhu za Evropský hospodářský prostor (roční obrat spolu s celkovým dovozem ze třetích zemí), a intenzity jejich emisí měřené v kg CO_2 vydělené jejich hrubou přidanou hodnotou (v EUR) přesahuje 0,2. Takovým odvětvím a pododvětvím se přidělují bezplatně povolenky na období do roku 2030 ve výši 100 % množství určeného podle článku 10a.

2. Odvětví a pododvětví, u nichž je součin intenzity jejich obchodu se třetími zeměmi a intenzity jejich emisí vyšší než 0,15, mohou být zahrnuta do skupiny uvedené v odstavci 1 s využitím údajů za roky 2014 až 2016 na základě kvalitativního posouzení a těchto kritérií:

a) rozsah, v jakém mohou jednotlivá zařízení v dotčeném odvětví nebo pododvětví snížit úrovně emisí nebo spotřebu elektřiny;

b) současné i předpokládané vlastnosti trhu, případně včetně společné referenční ceny;

▼M9

c) ziskové marže jako potenciální ukazatel rozhodnutí o dlouhodobých investicích nebo o přemístění, se zohledněním změn výrobních nákladů souvisejících se snižováním emisí.

3. Odvětví a pododvětví, jež nepřekračují prahovou hodnotu uvedenou v odstavci 1, avšak jejich intenzita emisí měřená v kg CO_2 vydělená jejich hrubou přidanou hodnotou (v EUR) přesahuje 1,5, se posuzují rovněž na úrovni čtyřmístného číselného kódu (kód NACE-4). Komise zveřejňuje výsledky tohoto posouzení.

V průběhu tří měsíců od zveřejnění podle prvního pododstavce mohou odvětví a pododvětví uvedená ve zmíněném pododstavci požádat Komisi buď o kvalitativní posouzení ohrožení únikem uhlíku na úrovni čtyřmístného číselného kódu (kód NACE-4), nebo o posouzení na základě klasifikace zboží používané pro statistické účely v odvětví průmyslové produkce v Unii na úrovni osmimístného číselného kódu (PRODCOM). K tomuto účelu odvětví a pododvětví předloží spolu s žádostí řádně odůvodněné, úplné a nezávisle ověřené údaje, které Komisi umožní provést posouzení.

Pokud si určité odvětví nebo pododvětví zvolí, že bude posuzováno na úrovni čtyřmístného číselného kódu (kód NACE-4), může být zahrnuto do skupiny uvedené v odstavci 1 na základě kritérií podle odst. 2 písm. a), b) a c). Pokud si určité odvětví nebo pododvětví zvolí, že bude posuzováno na úrovni osmimístného číselného kódu (PRODCOM), zahrne se do skupiny uvedené v odstavci 1, jestliže na této úrovni bude překročena prahová hodnota 0,2 uvedená v odstavci 1.

Odvětví a pododvětví, pro něž se množství přidělených bezplatných povolenek vypočítává na základě hodnot referenčních úrovní uvedených v čl. 10a odst. 2 čtvrtém pododstavci, mohou rovněž požádat o to, aby byla posuzována v souladu se třetím pododstavcem tohoto odstavce.

Odchylně od odstavců 1 a 2 může členský stát do 30. června 2018 požádat, aby určité odvětví nebo pododvětví uvedené v příloze rozhodnutí Komise 2014/746/EU ([1]), pokud jde o klasifikace na úrovni šestimístného nebo osmimístného číselného kódu (PRODCOM), bylo považováno za zahrnuté do skupiny uvedené v odstavci 1. Každá taková žádost je zvažována pouze tehdy, pokud dožadující členský stát prokáže, že uplatnění této odchylky je odůvodněno na základě řádně doložených, úplných, ověřených a auditovaných údajů za pět posledních let poskytnutých dotčeným odvětvím nebo pododvětvím, a pokud do své žádosti zahrne veškeré příslušné informace. Na základě těchto údajů se dotčené odvětví nebo pododvětví zařadí podle těch klasifikací, u nichž se v rámci heterogenního čtyřmístného číselného kódu (kód NACE-4) prokáže, že mají podstatně vyšší intenzitu obchodu a emisí na úrovni šestimístného nebo osmimístného číselného kódu (PRODCOM), která překračuje prahovou hodnotu stanovenou v odstavci 1.

([1]) Rozhodnutí Komise 2014/746/EU ze dne 27. října 2014, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES sestavuje na období 2015–2019 seznam odvětví a pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku (Úř. věst. L 308, 29.10.2014, s. 114).

▼M9

4. Ostatní odvětví a pododvětví se považují za schopná přenést více nákladů na povolenky do cen produktů a množství povolenek, které jsou jim přidělovány bezplatně, odpovídá 30 % množství určeného podle článku 10a. Není-li v rámci přezkumu podle článku 30 rozhodnuto jinak, množství bezplatných povolenek přidělovaných jiným odvětvím a pododvětvím, s výjimkou dálkového vytápění, se po roce 2026 snižuje vždy o stejné množství tak, aby v roce 2030 nebyly přiděleny žádné bezplatné povolenky.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijmout do 31. prosince 2019 akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem doplnění této směrnice, pokud jde o vymezení odvětví a pododvětví považovaných za odvětví nebo pododvětví vystavená riziku úniku uhlíku, jak je uvedeno v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku, pro činnosti na úrovni čtyřmístného číselného kódu (kód NACE-4) ve vztahu k odstavci 1 tohoto článku, na základě údajů za tři poslední dostupné kalendářní roky.

Článek 10c

Možnost přechodného přidělování bezplatných povolenek pro modernizaci odvětví energetiky

1. Odchylně od čl. 10a odst. 1 až 5 mohou členské státy, které měly v roce 2013 HDP na obyvatele v tržních cenách (v EUR) nižší než 60 % průměru Unie, přechodně přidělovat bezplatné povolenky zařízením na výrobu elektřiny za účelem modernizace, diverzifikace a udržitelné transformace odvětví energetiky. Podporované investice jsou v souladu s přechodem k bezpečnému a udržitelnému nízkouhlíkovému hospodářství, jakož i s cíli rámce politiky Unie v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a s dlouhodobými cíli vyjádřenými v Pařížské dohodě. Platnost odchylky stanovené v tomto odstavci skončí dne 31. prosince 2030.

2. Pro projekty s celkovou částkou investic přesahující 12,5 milionu EUR uspořádá dotčený členský stát za účelem výběru investic, jež budou financovány pomocí bezplatných povolenek, soutěžní nabídkové řízení, které proběhne v období let 2021 až 2030 formou jednoho nebo více kol. Toto soutěžní nabídkové řízení:

a) splňuje zásady transparentnosti, nediskriminace, rovného zacházení a řádného finančního řízení;

b) zajistí, aby byly k podávání nabídek způsobilé pouze projekty, které přispívají k diverzifikaci skladby energií a zdrojů dodávek, nezbytné restrukturalizaci, environmentálnímu zlepšení a dovybavení infrastruktury, čistým technologiím, jako jsou technologie v oblasti obnovitelných zdrojů energie, nebo k modernizaci odvětví výroby energie, jako je účinné a udržitelné dálkové vytápění, a odvětví přenosu a rozvodu energie;

c) definuje jasná, objektivní, transparentní a nediskriminační kritéria výběru pro sestavení pořadí projektů, aby se zajistilo, že budou vybrány pouze projekty, které:

▼M9

i) na základě analýzy nákladů a přínosů zajišťují čistý pozitivní zisk z hlediska snížení emisí a, s ohledem na rozsah projektu, dosáhnou předem stanovené významné úrovně snížení emisí CO_2;

ii) jsou doplňující, jasně odpovídají potřebám výměny a modernizace a nezpůsobí v důsledku tržních mechanismů zvýšení poptávky po energii;

iii) nabízejí nejlepší výsledky vzhledem k vynaloženým finančním prostředkům; a

iv) nepřispívají k finanční životaschopnosti výroby elektřiny s vysokou intenzitou emisí ani ji nezlepšují, ani nezvyšují závislost na fosilních palivech s vysokou intenzitou emisí.

Odchylně od čl. 10 odst. 1, a aniž by byla dotčena poslední věta odstavce 1 tohoto článku, jestliže je určitá investice vybraná prostřednictvím soutěžního nabídkového řízení zrušena nebo není dosaženo zamýšlených výsledků, lze vyhrazené povolenky prostřednictvím jednoho dalšího kola soutěžního nabídkového řízení nejdříve jeden rok poté využít k financování jiných investic.

Každý členský stát, který hodlá použít dobrovolné přechodné přidělování bezplatných povolenek k modernizaci odvětví energetiky, zpřístupní do 30. června 2019 podrobný vnitrostátní rámec pro soutěžní nabídkové řízení včetně plánovaného počtu kol podle prvního pododstavce a kritéria výběru k veřejnému připomínkovému řízení.

Nejsou-li investice s hodnotou nižší než 12,5 milionu EUR, jež mají být podporovány bezplatnými povolenkami, vybrány na základě soutěžního nabídkového řízení uvedeného v tomto odstavci, vybere členský stát projekty na základě objektivních a transparentních kritérií. Výsledky tohoto výběrového řízení se zveřejní k veřejnému připomínkovému řízení. Dotčený členský stát na tomto základě do 30. června 2019 vytvoří, zveřejní a předloží Komisi seznam investic. V případě, že se v rámci téhož zařízení provádí více než jedna investice, pro účely zjištění, zda je či není překročena prahová hodnota 12,5 milionu EUR, se tyto investice posuzují jako celek, s výjimkou případů, kdy jsou tyto investice samostatně technicky nebo finančně životaschopné.

3. Hodnota zamýšlených investic musí být přinejmenším rovna tržní hodnotě bezplatně přidělených povolenek při současném zohlednění potřeby omezit přímo související zvýšení cen. Tržní hodnota odpovídá průměrné ceně povolenek na společné dražební platformě v předchozím kalendářním roce. Využitím bezplatně přidělených povolenek lze podpořit až 70 % příslušných nákladů investice za předpokladu, že zbývající náklady jsou financovány soukromoprávními subjekty.

4. Množství přechodně přidělených bezplatných povolenek se odečte od množství povolenek, které by jinak členský stát vydražil. Celkové množství bezplatných povolenek nepřesáhne 40 % povolenek, které dotčený členský stát obdrží v období let 2021 až 2030 podle čl. 10 odst. 2 písm. a), rozložených v uvedeném období do stejných ročních objemů.

▼M9

5. V případě, že v souladu s čl. 10d odst. 4 využívá členský stát povolenky rozdělené na účely solidarity, růstu a propojení v Unii podle čl. 10 odst. 2 písm. b), může tento členský stát odchylně od odstavce 4 tohoto článku využít pro přechodné přidělování bezplatných povolenek celkem až 60 % povolenek, které obdrží v období let 2021 až 2030 podle čl. 10 odst. 2 písm. a), s využitím odpovídajícího množství povolenek rozdělených v souladu s čl. 10 odst. 2 písm. b).

Veškeré povolenky, které nebudou podle tohoto článku přiděleny do roku 2020, mohou být přiděleny v období let 2021 až 2030 na investice vybrané prostřednictvím soutěžního nabídkového řízení uvedeného v odstavci 2, pokud dotčený členský stát do 30. září 2019 neinformuje Komisi o svém záměru nepřidělit některé nebo veškeré tyto povolenky v období let 2021 až 2030 a o množství povolenek, které se namísto toho budou dražit v roce 2020. V případě, že tyto povolenky budou přiděleny v období let 2021 až 2030, odpovídající množství povolenek se vezme v úvahu pro účely uplatnění 60 % omezení stanoveného v prvním pododstavci tohoto odstavce.

6. Podmínkou přidělení povolenek provozovatelům je prokázat, že investice vybraná podle pravidel soutěžního nabídkového řízení byla provedena. V případě, že určitá investice vede k navýšení kapacity výroby elektřiny, dotčený provozovatel rovněž prokáže, že jím samotným nebo jiným přidruženým provozovatelem bude do zahájení provozu navýšené kapacity vyřazena z provozu odpovídající kapacita na výrobu elektřiny s vyšší intenzitou emisí.

7. Členské státy požadují, aby výrobci elektřiny a provozovatelé sítí, kteří mají z přidělování prospěch, podali každý rok do 28. února zprávu o provádění svých vybraných investic, včetně bilance množství přidělených bezplatných povolenek a vzniklých výdajů na investice a typů podpořených investic. Členské státy o tom podávají zprávy Komisi a Komise tyto zprávy zveřejní.

Článek 10d

Modernizační fond

1. Na období let 2021 až 2030 se zřizuje fond na podporu investic navržených přijímajícími členskými státy, včetně financování malých investičních projektů, do modernizace energetických soustav a zlepšení energetické účinnosti v členských státech, které měly v roce 2013 HDP na obyvatele v tržních cenách nižší než 60 % průměru Unie (dále jen „modernizační fond“). Modernizační fond je financován z dražeb povolenek, jak je stanoveno v článku 10.

Podporované investice jsou v souladu s cíli této směrnice, jakož i s cíli rámce politiky Unie v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a s dlouhodobými cíli vyjádřenými v Pařížské dohodě. Z modernizačního fondu se neposkytuje žádná podpora na zařízení na výrobu elektřiny

▼M9

využívající tuhá fosilní paliva, s výjimkou účinného a udržitelného dálkového vytápění v členských státech, které měly v roce 2013 HDP na obyvatele v tržních cenách nižší než 30 % průměru Unie, za předpokladu, že na investice podle článku 10c, které nezahrnují tuhá fosilní paliva, je použito takové množství povolenek, které má alespoň rovnocennou hodnotu.

2. Alespoň 70 % finančních prostředků z modernizačního fondu se použije na podporu investic do výroby a využívání elektřiny z obnovitelných zdrojů, zlepšení energetické účinnosti s výjimkou energetické účinnosti související s výrobou energie využívající tuhá fosilní paliva, do skladování energie a modernizace energetických soustav včetně sítí dálkového vytápění, sítí pro distribuci elektřiny a rozšíření propojení mezi členskými státy, jakož i na podporu spravedlivé transformace v regionech závislých na uhlíku v přijímajících členských státech, konkrétně na podporu přemístění pracovníků na nová pracovní místa, rekvalifikace a zvyšování kvalifikace pracovníků, vzdělávání, iniciativy v oblasti hledání zaměstnání a nově zakládaných podniků, a to v dialogu se sociálními partnery. Způsobilé jsou rovněž investice do energetické účinnosti v oblasti dopravy, budov, zemědělství a nakládání s odpady.

3. Modernizační fond působí v rámci odpovědnosti přijímajících členských států. EIB zajistí, aby se povolenky dražily v souladu se zásadami a postupy stanovenými v čl. 10 odst. 4, a je odpovědná za správu výnosů. EIB postoupí výnosy členským státům na základě rozhodnutí Komise o jejich vyplacení, pokud je toto vyplacení na investice v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, nebo, v případě že investice nespadají do oblastí uvedených v odstavci 2 tohoto článku, pokud je v souladu s doporučeními investičního výboru. Komise přijme rozhodnutí včas. Výnosy se v souladu s odstavci 6 až 12 tohoto článku rozdělí mezi členské státy na základě podílů stanovených v příloze IIb.

4. Každý dotčený členský stát může využít celkové množství bezplatných povolenek přidělených podle čl. 10c odst. 4 nebo část těchto povolenek a množství povolenek přidělených na účely solidarity, růstu a propojení v Unii v souladu s čl. 10 odst. 2 písm. b) nebo část tohoto množství v souladu s článkem 10d na podporu investic v rámci modernizačního fondu, čímž se zvýší objem zdrojů přidělených danému členskému státu. Dotčený členský stát do 30. září 2019 oznámí Komisi, jaké množství povolenek použije v souladu s čl. 10 odst. 2 písm. b), článkem 10c a článkem 10d.

5. Zřizuje se investiční výbor modernizačního fondu. Investiční výbor je tvořen jedním zástupcem z každého přijímajícího členského státu, Komise a EIB a třemi zástupci zvolenými ostatními členskými státy na dobu pěti let. Výboru předsedá zástupce Komise. Zasedání výboru se jako pozorovatel může účastnit jeden zástupce z každého členského státu, který není členem investičního výboru.

▼M9

Investiční výbor funguje transparentně. Složení investičního výboru, životopisy a prohlášení o zájmech jeho členů jsou zpřístupněny veřejnosti a v případě potřeby aktualizovány.

6. Přijímající členský stát rozhodne o financování určité investice ze svého podílu v modernizačním fondu až poté, co daný investiční projekt předloží investičnímu výboru a EIB. V případech, kdy EIB potvrdí, že daná investice spadá do oblastí uvedených v odstavci 2, může členský stát přistoupit k financování investičního projektu ze svého podílu.

V případech, kdy investice do modernizace energetických soustav, u níž je navrženo financování z modernizačního fondu, nespadá do oblastí uvedených v odstavci 2, posoudí investiční výbor technickou a finanční proveditelnost dané investice, včetně snížení emisí, kterého dosáhne, a vydá doporučení o financování dané investice z modernizačního fondu. Investiční výbor zajistí, aby veškeré investice týkající se dálkového vytápění dosahovaly podstatného zlepšení v oblasti energetické účinnosti a snižování emisí. Uvedené doporučení může zahrnovat návrhy týkající se vhodných nástrojů financování. Prostředky z modernizačního fondu lze podpořit až 70 % příslušných nákladů investice, která nespadá do oblastí uvedených v odstavci 2, za předpokladu, že zbývající náklady jsou financovány soukromoprávními subjekty.

7. Investiční výbor usiluje o to, aby svá doporučení přijímal na základě shody. Není-li investiční výbor schopen rozhodnout ve lhůtě stanovené předsedou na základě shody, přijímá rozhodnutí prostou většinou.

Pokud zástupce EIB financování určité investice nepodpoří, doporučení je přijato, pouze pokud v jeho prospěch hlasuje dvoutřetinová většina všech členů. V tomto případě není oprávněn hlasovat ani zástupce členského státu, v němž má být investice realizována, ani zástupce EIB. Tento pododstavec se nevztahuje na projekty malého rozsahu financované prostřednictvím půjček od národní podpůrné banky nebo prostřednictvím grantů přispívajících k provádění vnitrostátního programu, který slouží konkrétním cílům, jež jsou v souladu s cíli modernizačního fondu, za předpokladu, že v daném programu není použito více než 10 % podílu členského státu stanoveného v příloze IIb.

8. Jakékoli akty nebo doporučení EIB nebo investičního výboru podle odstavců 6 a 7 musí být učiněny včas a obsahovat důvody, na nichž jsou založeny. Tyto akty a doporučení se zveřejní.

9. Přijímající členské státy odpovídají za sledování provádění s ohledem na vybrané projekty.

10. Přijímající členské státy podávají každoročně Komisi zprávu o investicích financovaných modernizačním fondem. Tato zpráva se zveřejní a obsahuje:

a) informace o financovaných investicích podle přijímajícího členského státu;

▼M9

b) posouzení přidané hodnoty dosažené investicí z hlediska energetické účinnosti nebo modernizace energetické soustavy.

11. Investiční výbor podává každoročně Komisi zprávu o zkušenostech s hodnocením investic. Komise do 31. prosince 2024 provede přezkum oblastí pro projekty uvedených v odstavci 2 a základu, ze kterého při svých doporučeních vychází investiční výbor, přičemž zohlední zjištění investičního výboru.

12. Komise přijímá prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se fungování modernizačního fondu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2.

▼M4

Článek 11

Vnitrostátní prováděcí opatření

1. Každý členský stát do 30. září 2011 zveřejní a předloží Komisi seznam zařízení na svém území, na která se vztahuje tato směrnice, a každé přidělení bezplatných povolenek každému zařízení na svém území vypočítané podle pravidel uvedených v čl. 10a odst. 1 a v článku 10c.

▼M9

Seznam zařízení, na která se tato směrnice bude vztahovat po dobu pěti let počínaje dnem 1. ledna 2021, se předloží do 30. září 2019 a seznamy pro následující pětiletá období se poté předkládají každých pět let. Každý seznam obsahuje informace o výrobní činnosti, tocích tepla a plynů, výrobě elektřiny a produkci emisí na úrovni dílčích zařízení za pět kalendářních let předcházejících jeho předložení. Bezplatné povolenky se vydávají pouze zařízením, v souvislosti s nimiž jsou tyto informace poskytnuty.

▼M4

2. Příslušné orgány každoročně do 28. února určí množství povolenek, které se mají v daném roce přidělit, vypočítané podle článků 10, 10a a 10c.

3. Členské státy nesmějí vydávat bezplatné povolenky podle odstavce 2 zařízením, jejichž zápis na seznam uvedený v odstavci 1 Komise zamítla.

▼M2

KAPITOLA IV

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE LETECKÝCH A STACIONÁRNÍCH ZAŘÍZENÍ

▼M4

Článek 11a

Používání CER a ERU z projektových činností v ►M9 EU ETS ◄ před vstupem mezinárodní dohody o změně klimatu v platnost

1. Odstavce 2 až 7 tohoto článku se použijí, aniž je dotčeno použití čl. 28 odst. 3 a 4.

2. Pokud provozovatelé nebo provozovatelé letadel nevyužili úroveň použití CER a ERU, kterou jim povolily členské státy na období 2008–2012, nebo pokud je právo na použití kreditů uděleno podle odstavce 8, mohou provozovatelé požádat příslušný orgán, aby jim

▼M4

vydal povolenky platné od roku 2013 výměnou za CER a ERU vydané v souvislosti se snížením emisí do roku 2012 z typů projektů způsobilých pro použití v ►M9 EU ETS ◄ během období 2008–2012.

Do 31. března 2015 provede příslušný orgán takovou výměnu na požádání.

3. Pokud provozovatelé nebo provozovatelé letadel nevyužili úroveň použití CER a ERU, kterou jim povolily členské státy na období 2008–2012, nebo pokud je právo na použití kreditů uděleno podle odstavce 8, umožní příslušné orgány provozovatelům výměnu CER a ERU z projektů registrovaných před rokem 2013, které byly vydány v souvislosti se snížením emisí od roku 2013, za povolenky platné od roku 2013.

První pododstavec se použije na CER a ERU pro všechny typy projektů způsobilé pro použití v ►M9 EU ETS ◄ během období 2008–2012.

4. Pokud provozovatelé nebo provozovatelé letadel nevyužili úroveň použití CER a ERU, kterou jim povolily členské státy na období 2008–2012, nebo pokud je právo na použití kreditů uděleno podle odstavce 8, umožní příslušné orgány provozovatelům výměnu CER, které byly vydány v souvislosti se snížením emisí od roku 2013, za povolenky z nových projektů zahájených od roku 2013 v nejméně rozvinutých zemích.

První pododstavec se použije na CER pro všechny typy projektů způsobilé pro použití v ►M9 EU ETS ◄ během období 2008–2012, dokud tyto země neratifikují příslušnou dohodu se ►M9 Unií ◄, anebo do roku 2020, podle toho, co nastane dříve.

5. Pokud provozovatelé nebo provozovatelé letadel nevyužili úroveň použití CER a ERU, kterou jim povolily členské státy na období 2008–2012, nebo pokud je právo na použití kreditů uděleno podle odstavce 8 a v případě, že jednání o mezinárodní dohodě o změně klimatu nejsou dokončena do 31. prosince 2009, lze kredity z projektů nebo jiných činností pro snížení emisí využít v ►M9 EU ETS ◄ v souladu s dohodami uzavřenými s třetími zeměmi uvádějícími úrovně využití. V souladu s těmito dohodami mohou provozovatelé k plnění svých závazků v ►M9 EU ETS ◄ použít kredity z projektových činností v těchto třetích zemích.

6. V každé dohodě uvedené v odstavci 5 se stanoví, že v ►M9 EU ETS ◄ lze používat kredity z typů projektů způsobilých pro použití v ►M9 EU ETS ◄ během období 2008–2012, včetně energie z obnovitelných zdrojů nebo technologií ke zlepšení energetické účinnosti, kterými se podporuje přenos technologií a trvale udržitelný rozvoj. V každé takové dohodě se rovněž může stanovit používání kreditů z projektů, ve kterých je použitá základní linie pod úrovní bezplatného přidělení podle opatření uvedených v článku 10a nebo pod úrovní, kterou vyžadují právní předpisy ►M9 Unie ◄.

▼M4

7. Po dosažení mezinárodní dohody o změně klimatu se v ►M9 EU ETS ◄ přijímají od 1. ledna 2013 pouze kredity z projektů v třetích zemích, které uvedenou dohodu ratifikovaly.

▼M9

_____

▼M1

Článek 11b

Projektové činnosti

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily, že základní linie pro projektové činnosti, jak jsou vymezeny následnými rozhodnutími přijatými na základě UNFCCC nebo Kjótského protokolu, prováděné v zemích, jež podepsaly s Unií smlouvu o přistoupení, byly zcela v souladu s *acquis communataire*, včetně dočasných odchylek stanovených v dané smlouvě o přistoupení.

▼M4

►M9 Unie ◄ a jeho členské státy povolí jen ty projektové činnosti, jejichž všichni účastníci mají ústředí buď v zemi, která uzavřela mezinárodní dohodu týkající se těchto projektů, anebo v zemi, subfederálním nebo regionálním celku, který je propojen se ►M9 EU ETS ◄ podle článku 25.

▼M1

2. Nestanoví-li odstavce 3 a 4 jinak, zajistí členské státy hostící projektové činnosti, aby žádné ERU ani CER nebyly vydány pro snížení nebo omezení emisí skleníkových plynů ►M2 z činností ◄, na která se vztahuje tato směrnice.

3. Do 31. prosince 2012 mohou být ERU a CER vydávány pro projektové činnosti JI a CDM, jež přímo snižují nebo omezují emise zařízení, na která se vztahuje tato směrnice, pouze pokud provozovatel tohoto zařízení zruší stejný počet povolenek.

4. Do 31. prosince 2012 mohou být ERU a CER vydávány pro projektové činnosti JI a CDM, jež nepřímo snižují nebo omezují úroveň emise zařízení, na která se vztahuje tato směrnice, pouze pokud byl stejný počet povolenek zrušen v registru členského státu původu ERU nebo CER.

5. Členský stát, který umožňuje soukromým nebo veřejným subjektům účast na projektových činnostech, zůstává odpovědný za plnění svých závazků podle UNFCCC a Kjótského protokolu a zajistí, aby byla tato účast v souladu s odpovídajícími obecnými zásadami, způsoby a postupy přijatými podle UNFCCC nebo Kjótského protokolu.

6. V případě projektových činností výroby hydroelektrické energie s výrobní kapacitou přesahující 20 MW členské státy při schvalování těchto projektových činností zajistí, aby byla během rozvoje těchto projektových činností dodržena náležitá mezinárodní kritéria a obecné směry, včetně těch obsažených ve zprávě Světové komise pro přehrady z dubna 2000 nazvané „Přehrady a rozvoj — nový rámec pro rozhodování“.

▼M9

_____

▼B

Článek 12

Převod, vyřazení a zrušení povolenek

1. Členské státy zajistí, aby povolenky mohly být převáděny mezi:

a) osobami v rámci ►M9 Unie ◄;

b) osobami v rámci ►M9 Unie ◄ a osobami ve třetích zemích, kde jsou tyto povolenky uznávány v souladu s postupem uvedeným v článku 25, bez jiných omezení, než jsou omezení obsažená v této směrnici nebo přijatá na jejím základě.

▼M4

1a. Komise do 31. prosince 2010 prověří, zda je trh s emisními povolenkami dostatečně chráněn před obchodováním zasvěcených osob a manipulací s trhem, a případně předloží návrhy s cílem tuto ochranu zajistit. Příslušná ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) ([1]) lze použít s případnými vhodnými úpravami pro použitelnost na obchodování s komoditami.

▼B

2. Členské státy zajistí, aby povolenky vydávané příslušným orgánem jiného členského státu byly uznávány pro účely ►M2 splnění závazků provozovatele letadla podle odstavce 2a nebo ◄ splnění povinností provozovatele podle odstavce 3.

▼M2

2a. Členský stát správy zajistí, aby do 30. dubna každého roku každý provozovatel letadla vyřadil počet povolenek rovnající se celkovým emisím z činností v oblasti letectví uvedených v příloze I za předchozí kalendářní rok, které tento provozovatel letadla uskutečňuje, ověřených podle článku 15. Členské státy zajistí, aby povolenky vyřazené podle tohoto odstavce byly následně zrušeny.

▼M8

3. Po dobu do 31. prosince 2020 členské státy zajistí, aby do 30. dubna každého roku provozovatel každého zařízení vyřadil počet povolenek jiných než povolenek vydaných podle kapitoly II rovnající se celkovým emisím z uvedeného zařízení během předchozího kalendářního roku ověřeným podle článku 15 a aby uvedené povolenky byly následně zrušeny. Po dobu od 1. ledna 2021 členské státy zajistí, aby do 30. dubna každého roku provozovatel každého zařízení vyřadil počet povolenek rovnající se celkovým emisím z uvedeného zařízení během předchozího kalendářního roku ověřeným podle článku 15 a aby tyto povolenky byly následně zrušeny, s výhradou přezkumu podle článku 28b.

3-a. Pokud a dokud je to nezbytné za účelem ochrany ekologické vyváženosti systému EU ETS, nesmějí provozovatelé letadel a jiní provozovatelé využívající systém EU ETS využívat povolenky vydané

([1]) Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16.

▼M8

členským státem, v němž se na jemu podléhající provozovatele letadel a jiné provozovatele přestanou vztahovat povinnosti. Právní akt uvedený v článku 19 zahrnuje opatření nezbytná v případech uvedených v tomto odstavci.

▼M4

3a. Povinnost vyřadit povolenky nevzniká ve vztahu k emisím, u nichž bylo ověřeno, že byly zachyceny a přepraveny k trvalému uložení do zařízení s platným povolením podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého ([1]).

▼B

4. Členské státy podniknou nezbytné kroky k zajištění toho, že povolenky budou kdykoli zrušeny na žádost osoby, která je jejich držitelem. ►M9 Členské státy mohou v případě uzavření kapacity na výrobu elektřiny na svém území z důvodu dodatečných vnitrostátních opatření zrušit povolenky z celkového množství povolenek, které mají dražit podle čl. 10 odst. 2, až do množství odpovídajícího průměrnému množství ověřených emisí daného zařízení za období pěti let předcházejících jeho uzavření. Dotčený členský stát informuje Komisi o takovém zamýšleném uzavření v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 10 odst. 4. ◄

▼M4

5. Odstavce 1 a 2 tohoto článku se použijí, aniž je dotčen článek 10c.

▼M9

Článek 13

Platnost povolenek

Povolenky vydané po 1. lednu 2013 včetně zůstávají v platnosti na dobu neurčitou. Povolenky vydané po 1. lednu 2021 včetně obsahují označení, které uvádí, ve kterém desetiletém období počínaje 1. lednem 2021 byly vydány, a platí pro emise počínaje prvním rokem daného období.

▼M4

Článek 14

Monitorování a vykazování emisí

▼M9

1. Komise přijímá prováděcí akty týkající se podrobné úpravy monitorování a vykazování emisí a případně také údajů ve vztahu k činnostem uvedeným v příloze I a o monitorování a vykazování údajů o tunokilometrech pro účely podání žádosti podle článku 3e nebo 3f, které jsou založeny na zásadách monitorování a vykazování stanovených v příloze IV a na požadavcích stanovených v odstavci 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty rovněž určí potenciál globálního oteplování každého skleníkového plynu v požadavcích na monitorování a vykazování emisí daného plynu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2.

([1]) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114

▼M4

2. ►M9 Akt ◄ uvedený v odstavci 1 zohlední nejpřesnější a nejaktuálnější dostupné vědecké důkazy, zejména od IPCC, a může rovněž stanovit požadavky na provozovatele, aby podávali zprávy o emisích souvisejících s výrobou produktů vyráběných v energeticky náročných průmyslových odvětvích, která mohou podléhat mezinárodní hospodářské soutěži. Uvedený ►M9 akt ◄ může rovněž stanovit požadavek nezávislého ověření těchto informací.

K těmto požadavkům může patřit vykazování úrovně emisí z výroby elektřiny, na které se vztahuje ►M9 EU ETS ◄ a které souvisejí s výrobou těchto produktů.

3. Členské státy zajistí, aby každý provozovatel zařízení nebo letadla monitoroval emise z uvedeného zařízení a po skončení každého kalendářního roku v souladu s ►M9 aktem ◄ uvedeným v odstavci 1 vykázal příslušnému orgánu emise z tohoto zařízení, nebo od 1. ledna 2010 emise z provozovaného letadla, během dotyčného kalendářního roku.

4. ►M9 Akt ◄ uvedený v odstavci 1 může zahrnovat požadavky na používání automatizovaných systémů a formátů výměny údajů za účelem sladění komunikace týkající se monitorovacího plánu, ročního výkazu emisí a kontrolních činností mezi provozovatelem, ověřovatelem a příslušnými orgány.

▼M2

Článek 15

▼M4

Ověřování a akreditace

▼M2

Členské státy zajistí, aby zprávy, které provozovatelé nebo provozovatelé letadel předložili podle čl. 14 odst. 3, byly ověřeny v souladu s kritérii stanovenými v příloze V a veškerými podrobnými ustanoveními přijatými Komisí v souladu s tímto článkem a aby o tom byl příslušný orgán informován.

Členské státy zajistí, aby provozovatel nebo provozovatel letadla, jehož zpráva nebyla do 31. března každého roku se zřetelem na emise předchozího roku posouzena jako uspokojující v souladu s kritérii stanovenými v příloze V veškerými podrobnými ustanoveními přijatými Komisí v souladu s tímto článkem, nemohl provádět další převody povolenek do doby, než bude zpráva uvedeného provozovatele nebo provozovatele letadla posouzena jako uspokojující.

▼M9

Komise přijímá prováděcí akty týkající se ověřování emisních výkazů na základě zásad uvedených v příloze V a prováděcí akty týkající se akreditace ověřovatelů a dohledu nad nimi. Komise může rovněž přijímat prováděcí akty týkající se ověřování zpráv předkládaných provozovateli letadel podle čl. 14 odst. 3 a žádostí podle článků 3e a 3f, včetně postupů ověřování, které mají používat ověřovatelé. Upřesní podmínky akreditace, odnímání akreditací, vzájemné uznávání akreditací a vzájemné ověřování akreditačních orgánů.

▼M9

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2.

▼M4

Článek 15a

Zveřejňování informací a služební tajemství

Členské státy a Komise zajistí, aby veškerá rozhodnutí a zprávy týkající se množství povolenek, jejich přidělování a monitorování, vykazování a ověřování emisí byly bezodkladně zveřejněny, a to v systematické podobě zaručující nediskriminační přístup.

Informace, na něž se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství, nesmějí být sděleny žádné jiné osobě či orgánu, nestanoví-li platné právní či správní předpisy jinak.

▼B

Článek 16

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla ohledně sankcí uplatňovaných při porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě této směrnice a učiní opatření nezbytná k zajištění provádění těchto pravidel. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a dostatečně odrazující. Členské státy oznámí tyto předpisy Komisi ►M2 ——————— ◄ a neprodleně jí oznámí všechny následné změny, které se jich dotýkají.

▼M2

2. Členské státy zajistí, aby byla zveřejněna jména provozovatelů a provozovatelů letadel, kteří porušují požadavky na vyřazení dostačujícího množství povolenek podle této směrnice.

3. Členské státy zajistí, aby každý provozovatel a provozovatel letadla, který do 30. dubna každého roku nevyřadí dostačující množství povolenek ke krytí svých emisí během předchozího roku, musel zaplatit pokutu za překročení emisí. Pokuta za překročení emisí činí 100 EUR za každou vypuštěnou tunu ekvivalentu oxidu uhličitého, pro kterou provozovatel nebo provozovatel letadla nevyřadil povolenky. Platba pokuty za překročení emisí nezprošťuje provozovatele nebo provozovatele letadla povinnosti vyřadit povolenky ve výši tohoto překročení emisí, až bude vyřazovat povolenky pro následující kalendářní rok.

▼M4

4. Pokuty za překročení emisí týkající se povolenek vystavených po 1. lednu 2013 se zvyšují v souladu s evropským indexem spotřebitelských cen.

▼M2

5. V případě, že provozovatel letadla nesplňuje požadavky této směrnice a jiná donucovací opatření jejich dodržování nezajistila, může jeho členský stát správy požádat Komisi, aby rozhodla o uložení zákazu provozování letecké dopravy dotčenému provozovateli letadla.

6. Jakákoliv žádost členského státu správy podle článku 5 musí obsahovat

▼M2

a) důkazy, že provozovatel letadla nesplnil své povinnosti stanovené touto směrnicí;

b) podrobné informace o donucovacích opatřeních přijatých daným členským státem;

c) odůvodnění uložení zákazu provozování letecké dopravy na úrovni ►M9 Unie ◄ a

d) doporučení týkající se oblasti působnosti zákazu provozování letecké dopravy na úrovni ►M9 Unie ◄ a veškeré podmínky, jež by měly být požadovány.

7. Pokud jsou žádosti, jako například žádosti uvedené v odstavci 5, určeny Komisi, uvědomí Komise ostatní členské státy prostřednictvím jejich zástupců ve výboru uvedeném v čl. 23 odst. 1 v souladu s jednacím řádem výboru.

8. Před přijetím rozhodnutí na základě žádosti podle odstavce 5 proběhnou, je-li to možné a proveditelné, konzultace orgánů zodpovědných za regulační dohled nad dotčeným provozovatelem letadla. Konzultace budou pokud možno prováděny společně s Komisí a členskými státy.

9. Pokud Komise zvažuje přijetí rozhodnutí na základě žádosti podle odstavce 5, sdělí dotčenému provozovateli letadla základní údaje a důvody, na nichž se dané rozhodnutí zakládá. Dotčený provozovatel letadla má možnost předložit do deseti pracovních dnů po tomto sdělení písemné připomínky Komisi.

10. Na žádost členského státu může Komise postupem podle čl. 23 odst. 2 přijmout rozhodnutí o uložení zákazu provozování letecké dopravy dotčenému provozovateli letadla.

11. Každý členský stát prosazuje na svém území rozhodnutí přijatá podle odstavce 10. Uvědomí Komisi o veškerých opatřeních přijatých za účelem provádění těchto rozhodnutí.

▼M9

12. Komise přijímá prováděcí akty týkající se podrobných pravidel postupů podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2.

▼M1

Článek 17

Přístup k informacím

Rozhodnutí o přidělování povolenek, informace o projektových činnostech, kterých se členský stát účastní nebo na kterých umožňují účast soukromým nebo veřejným subjektům, a zprávy o emisích, které je třeba předat podle povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a které jsou v držení příslušného orgánu, jsou zpřístupněny veřejnosti v souladu se směrnicí 2003/4/ES.

▼B

Článek 18

Příslušný orgán

Členské státy učiní vhodné správní úpravy k provádění této směrnice, včetně jmenování vhodného příslušného orgánu nebo orgánů. Tam, kde je jmenováno více příslušných orgánů než jeden, musí být práce těchto orgánů prováděná v rámci této směrnice koordinována.

▼M1

Členské státy zejména zajistí koordinaci mezi svým styčným bodem určeným pro schválení projektových činností podle čl. 6 odst. 1 písm. a) Kjótského protokolu a svým vnitrostátním orgánem určeným pro provádění článku 12 Kjótského protokolu, určenými v souladu s následnými rozhodnutími přijatými na základě UNFCCC nebo Kjótského protokolu.

▼M2

Článek 18a

Členský stát správy

1. Pokud jde o provozovatele letadel, je členským státem správy

a) v případě provozovatele letadla s platnou provozní licencí vydanou členským státem v souladu s ustanoveními nařízení Rady (EHS) č. 2407/92 ze dne 23. července 1992 o vydávání licencí leteckým dopravcům ([1]) členský stát, který uvedenému provozovateli letadla provozní licenci vydal, a

b) ve všech ostatních případech členský stát s nejvyšším odhadovaným množstvím emisí způsobených leteckým provozem a pocházejících z letů uskutečněných uvedeným provozovatelem letadla v základním roce.

2. Pokud v prvních dvou letech kteréhokoliv období uvedeného v článku 3c žádné emise způsobené leteckým provozem a pocházející z letů uskutečněných provozovatelem letadla, na nějž se vztahuje odst. 1 písm. b), nejsou způsobeny jeho členskému státu správy, je v následujícím období tento provozovatel letadla převeden k jinému členskému státu správy. Novým členským státem správy se stává členský stát s nejvyšším odhadovaným množstvím emisí způsobených leteckým provozem, pocházejících z letů uskutečněných uvedeným provozovatelem během prvních dvou let předchozího období.

3. Komise na základě nejlepších dostupných informací

a) zveřejní do 1. února 2009 seznam provozovatelů letadel, kteří ke dni 1. ledna 2006 nebo po tomto datu vykonávají činnost v oblasti letectví uvedenou v příloze I, a v souladu s odstavcem 1 uvedou u jednotlivých provozovatelů letadel členský stát správy a

([1]) Úř. věst. L 240, 24.8.1992, s. 1.

▼M2

b) aktualizuje do 1. února každého následujícího roku seznam tak, aby obsahoval provozovatele letadel, kteří začali vykonávat činnost v odvětví letectví uvedenou v příloze I po uvedeném datu.

4. Komise může ►M9 přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2 ◄ vypracovat pokyny, které se budou týkat správy provozovatelů letadel podle této směrnice členskými státy.

5. Pro účely odstavce 1 se „základním rokem“ v souvislosti s provozovatelem letadel, jenž začal vykonávat svou činnost v ►M9 Unii ◄ po 1. lednu 2006, rozumí první kalendářní rok provozu a ve všech ostatních případech kalendářní rok začínající 1. lednem 2006.

Článek 18b

Pomoc ze strany Eurocontrolu

Pro účely plnění svých závazků podle čl. 3c odst. 4 a článku 18a může Komise požádat o pomoc Eurocontrol nebo jinou příslušnou organizaci a může s uvedenými organizacemi v tomto smyslu uzavřít odpovídající dohody.

▼B

Článek 19

Registr

▼M4

1. Povolenky vydané od 1. ledna 2012 se zaznamenávají v registru ►M9 Unie ◄ za účelem provádění postupů týkajících se správy účtů otevřených v členském státě a přidělování, vyřazování a rušení povolenek na základě ►M9 aktu ◄ Komise uvedeného v odstavci 3.

Každý členský stát musí být schopen vykonávat schválené operace v rámci UNFCCC nebo Kjótského protokolu.

▼B

2. Každá osoba může být držitelem povolenek. Registr je přístupný veřejnosti a obsahuje oddělené účty k zaznamenání povolenek držených každou osobou, které jsou povolenky vydávány nebo od které jsou převáděny.

▼M9

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem doplnění této směrnice, pokud jde o stanovení všech nezbytných požadavků týkajících se registru Unie pro obchodovací období počínající dnem 1. ledna 2013 a následující období v podobě standardizovaných elektronických databází obsahujících společné datové prvky ke sledování vydávání, držení, převádění a případně rušení povolenek, jakož i za účelem zajištění přístupu veřejnosti a případně důvěrnosti. Tyto akty v přenesené pravomoci zahrnou také ustanovení, jejichž cílem je uvést v platnost pravidla o vzájemném uznávání povolenek v dohodách o propojení systémů obchodování s emisemi.

▼M4

4. ►M9 Akt ◄ uvedený v odstavci 3 obsahuje vhodné metody pro registr ►M9 Unie ◄ na provádění transakcí a jiných operací k provedení ujednání uvedených v čl. 25 odst. 1b. Uvedený ►M9 akt ◄ upravuje rovněž postupy týkající se změn a krizového řízení registru ►M9 Unie ◄ s ohledem na skutečnosti uvedené

▼M4

v odstavci 1 tohoto článku. Obsahuje vhodné postupy, na jejichž základě registr ►M9 Unie ◄ umožňuje iniciativy členských států, pokud jde o zlepšení účinnosti, řízení administrativních nákladů a opatření týkající se kontroly kvality.

▼B

Článek 20

Ústřední správce

1. Komise jmenuje ústředního správce, aby vedl nezávislý protokol transakcí sloužící k zaznamenávání vydávání, převádění a rušení povolenek.

2. Ústřední správce provádí automatickou kontrolu každé transakce v registrech prostřednictvím tohoto nezávislého protokolu transakcí, aby zajistil, že neexistují žádné nesrovnalosti ve vydávání, převádění a rušení povolenek.

3. Pokud jsou při automatické kontrole zjištěny nesrovnalosti, ústřední správce o tom informuje dotyčný členský stát nebo dotyčné členské státy, které nezaregistrují danou transakci nebo jakékoli další transakce vztahující se k daným povolenkám, dokud nebudou nesrovnatelnosti vyřešeny.

Článek 21

Vykazování členskými státy

1. Každý rok předkládají členské státy Komisi zprávu o uplatňování této směrnice. ►M4 Tato zpráva věnuje zvláštní pozornost úpravě přidělování povolenek, provozu registrů, uplatňování prováděcích opatření pro monitorování a vykazování, ověřování a akreditaci a otázkám týkajícím se dodržování této směrnice a případně nakládání s povolenkami z daňového hlediska. ◄ První zpráva se zašle Komisi do 30. června 2005. ►M9 Zpráva se vypracuje na základě dotazníku nebo osnovy, které přijme Komise formou prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 22a odst. 2. ◄ Dotazník nebo osnova se zašle členským státům nejpozději šest měsíců před termínem pro předání první zprávy.

2. Na základě zpráv uvedených v odstavci 1 Komise zveřejní zprávu o uplatňování této směrnice do tří měsíců od obdržení zpráv od členských států.

▼M4

3. Komise organizuje výměnu informací mezi příslušnými orgány členských států o vývoji v oblasti přidělování povolenek, používání ERU a CER v ►M9 EU ETS ◄, provozu registrů, monitorování, vykazování, ověřování, akreditace, informačních technologií a dodržování této směrnice.

▼M9

4. Každé tři roky je ve zprávě uvedené v odstavci 1 věnována zvláštní pozornost také rovnocenným opatřením přijatým pro malá zařízení, jež jsou z EU ETS vyňata. Otázka rovnocenných opatření přijatých pro malá zařízení se také posoudí v rámci výměny informací uvedené v odstavci 3.

▼M1

Článek 21a

Podpora činnosti budování kapacit

V souladu s UNFCCC, Kjótským protokolem a veškerými následnými rozhodnutími přijatými na jejich základě usilují Komise a členské státy o podporu činnosti budování kapacit v rozvojových zemích a v zemích s přechodovým hospodářstvím, aby jim pomohly plně využít JI a CDM takovým způsobem, který podpoří jejich strategie udržitelného rozvoje, a usnadnily závazky subjektů v rozvoji a v provádění projektů JI a CDM.

▼M9

Článek 22

Změny příloh

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 s cílem pozměnit případně přílohy této směrnice s výjimkou příloh I, IIa a IIb s ohledem na zprávy uvedené v článku 21 a na zkušenosti s uplatňováním této směrnice. Přílohy IV a V lze měnit s cílem zlepšit monitorování, vykazování a ověřování emisí.

Článek 22a

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu zřízený článkem 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ([1]). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([2]).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼M9

Článek 23

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3d odst. 3, čl. 10 odst. 4, čl. 10a odst. 1 a 8, čl. 10b odst. 5, čl. 19 odst. 3, článku 22, čl. 24 odst. 3, čl. 24a odst. 1, čl. 25a odst. 1 a článku 28c je Komisi svěřena na dobu neurčitou ode dne 8. dubna 2018.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3d odst. 3, čl. 10 odst. 4, čl. 10a odst. 1 a 8, čl. 10b odst. 5, čl. 19 odst. 3, článku 22, čl. 24 odst. 3, čl. 24a odst. 1, čl. 25a odst. 1 a článku 28c kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([1]).

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3d odst. 3, čl. 10 odst. 4, čl. 10a odst. 1 a 8, čl. 10b odst. 5, čl. 19 odst. 3, článku 22, čl. 24 odst. 3, čl. 24a odst. 1, čl. 25a odst. 1 a článku 28c vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

▼M4

Článek 24

Postupy pro jednostranné zahrnutí dodatečných činností a plynů

▼M9

1. Od roku 2008 mohou členské státy používat obchodování s povolenkami na emise v souladu s touto směrnicí pro činnosti a skleníkové plyny, které nejsou uvedeny v příloze I, s přihlédnutím ke všem příslušným kritériím, zejména vlivům na vnitřní trh, možným narušením hospodářské soutěže, ekologické vyváženosti EU ETS a spolehlivosti plánovaného systému monitorování a vykazování, pokud zahrnutí těchto činností a skleníkových plynů schválí Komise, v souladu s akty v přenesené pravomoci, které má Komise pravomoc přijímat v souladu s článkem 23.

([1]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

▼M4

2. Zároveň se schválením zahrnutí dodatečných činností a plynů může Komise povolit vydání dodatečných povolenek a oprávnit jiné členské státy, aby zahrnuly takové dodatečné činnosti a plyny.

3. Z podnětu Komise nebo na žádost členského státu lze přijmout ►M9 akt ◄ o monitorování emisí a vykazování činností, zařízení a skleníkových plynů, které nejsou uvedené jako kombinace v příloze I, pokud lze monitorování a vykazování provést s dostatečnou přesností.

▼M9

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23, pokud jde o doplnění této směrnice za tímto účelem.

▼M4

Článek 24a

Harmonizovaná pravidla pro projekty, kterými se snižují emise

▼M9

1. Kromě zahrnutí uvedeného v článku 24 může Komise přijmout opatření k vydávání povolenek nebo kreditů ve vztahu k projektům, které spravují členské státy a kterými se snižují emise skleníkových plynů, na něž se nevztahuje EU ETS.

Taková opatření musí být v souladu s akty přijatými podle bývalého čl. 11b odst. 7 ve znění před 8. dubnem 2018. Komisi je svěřena pravomoci přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem doplnění této směrnice, pokud jde o stanovení postupu, který se má použít.

▼M4

Žádná taková opatření nesmějí vést ke dvojímu započtení snížení emisí ani být překážkou provádění jiných opatření politik týkajících se snížení emisí, na která se nevztahuje ►M9 EU ETS ◄. Opatření se přijmou jen tehdy, pokud zahrnutí není možné v souladu s článkem 24, a v příštím přezkumu ►M9 EU ETS ◄ se posoudí možnost harmonizace pokrytí těchto emisí v celé ►M9 Unii ◄.

▼M9

_____

▼M4

3. Členský stát může odmítnout vydat povolenky nebo kredity ve vztahu k určitým typům projektů, které snižují emise skleníkových plynů na jeho území.

Tyto projekty se uskutečňují na základě souhlasu členského státu, v němž se daný projekt provádí.

▼B

Článek 25

Propojení s jinými systémy pro obchodování s emisemi skleníkových plynů

1. Je žádoucí uzavřít dohody se třetími zeměmi uvedenými v příloze B Kjótského protokolu, které protokol ratifikovaly, aby se zajistilo vzájemné uznávání povolenek mezi ►M9 EU ETS ◄ a jinými systémy pro obchodování s emisemi skleníkových plynů v souladu s pravidly stanovenými v článku 300 Smlouvy.

▼M4

1a. Je možné uzavřít dohody s cílem stanovit uznávání povolenek mezi ►M9 EU ETS ◄ a slučitelnými závaznými systémy obchodování s emisemi skleníkových plynů s absolutními maximálními hodnotami emisí zavedenými v jakékoli jiné zemi nebo subfederálním nebo regionálním celku.

1b. Je možné uzavřít nezávazná ujednání s třetími zeměmi nebo subfederálními či regionálními celky s cílem stanovit správní a technickou koordinaci ve vztahu k povolenkám v ►M9 EU ETS ◄ nebo jiným závazným systémům obchodování s emisemi skleníkových plynů s absolutními maximálními hodnotami emisí.

▼M9

_____

▼M2

Článek 25a

Opatření třetích zemí na snížení dopadu letectví na změnu klimatu

1. ►M9 Pokud třetí země přijme opatření na snížení dopadu letů odlétajících z této třetí země a přistávajících v Unii na změnu klimatu, Komise po konzultaci s danou třetí zemí a členskými státy v rámci výboru uvedeného v čl. 22a odst. 1 zváží dostupné možnosti s cílem zajistit optimální součinnost mezi EU ETS a opatřeními dané země.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 s cílem pozměnit přílohu I této směrnice za účelem vyloučení letů přilétajících z dotčené třetí země z činností v oblasti letectví uvedených v příloze I nebo za účelem jakýchkoli dalších změn, jež se týkají činností v oblasti letectví uvedených v příloze I, s výjimkou změn týkajících se oblasti působnosti, které jsou vyžadovány na základě dohody uzavřené podle článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie. ◄

Jakékoliv další změny této směrnice mohou být Komisí navrženy Evropskému parlamentu a Radě.

V souladu s čl. 300 odst. 1 Smlouvy může Komise rovněž případně předložit Radě doporučení týkající se zahájení jednání s cílem uzavřít dohodu s dotčenou třetí zemí.

2. ►M9 Unie ◄ a jeho členské státy i nadále usilují o dosažení dohody o celosvětových opatřeních na snížení emisí skleníkových plynů z letectví. S ohledem na uvedenou dohodu Komise zváží, zda jsou změny této směrnice, pokud jde o provozovatele letadel, nezbytné.

▼B

Článek 26

Změna směrnice 96/61/ES

V čl. 9 odst. 3 směrnice 96/61/ES se vkládají nové pododstavce, které znějí:

„Pokud jsou emise skleníkových plynů ze zařízení uvedeny v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady

▼B

96/61/ES (*) ve vztahu k činnosti prováděné v uvedeném zařízení, povolení neobsahuje mezní hodnoty emisí pro přímé emise uvedeného plynu, ledaže je to nezbytné pro zajištění toho, že se nezpůsobí žádné podstatné místní znečistění životního prostředí.

Členské státy se mohou rozhodnout, že pro činnosti uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES nestanoví požadavky týkající se energetické účinnosti s ohledem na spalovací jednotky nebo jiné jednotky emitující oxid uhličitý v místě, kde se zařízení nachází.

Pokud je to nezbytné, příslušné orgány patřičně pozmění povolení.

Tři předchozí pododstavce se neuplatňují na zařízení dočasně vyňatá ze systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství v souladu s článkem 27 směrnice 2003/87/ES.

_____

(*) Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.“

▼M4

Článek 27

Vyloučení malých zařízení podléhajících rovnocenným opatřením

1. Členské státy mohou ze ►M9 EU ETS ◄ po konzultaci s provozovatelem vyloučit zařízení, jejichž emise vykázané příslušnému orgánu představují méně než 25 000 tun ekvivalentu oxidu uhličitého, a zařízení, kde probíhá spalování a jejichž jmenovitý tepelný příkon je nižší než 35 MW, s výjimkou emisí z biomasy, a to každý rok během tří let předcházejících oznámení podle písmene a), pokud tato zařízení podléhají opatřením, jimiž se dosáhne rovnocenného příspěvku ke snížení emisí, a pokud příslušný členský stát splní tyto podmínky:

a) Komisi oznámí každé takové zařízení a uvede příslušná zavedená opatření, na jejichž základě bude u tohoto zařízení dosaženo rovnocenného přínosu ke snížení emisí, a to před předložením nebo nejpozději při předložení seznamu zařízení podle čl. 11 odst. 1 Komisi;

b) potvrdí, že byla přijata úprava monitorování s cílem zhodnotit, zda kterékoli ze zařízení vypustilo v kterémkoli kalendářním roce 25 000 tun ekvivalentu oxidu uhličitého nebo více, s výjimkou emisí z biomasy. Členské státy mohou zařízením, jejichž průměrné roční ověřené emise v období 2008–2010 jsou nižší než 5 000 tun ročně, povolit zjednodušená opatření pro monitorování, vykazování a ověřování v souladu s článkem 14;

c) potvrdí, že pokud kterékoli zařízení vypustí v kterémkoli kalendářním roce 25 000 tun ekvivalentu oxidu uhličitého nebo více, s výjimkou emisí z biomasy, nebo pokud se v souvislosti s tímto zařízením již neuplatňují opatření pro dosažení rovnocenného přínosu ke snížení emisí, zařadí se toto zařízení opět do ►M9 EU ETS ◄;

d) zveřejní informace uvedené v písmenech a), b) a c) k veřejné diskusi.

Vyloučeny mohou být také nemocnice, pokud přijmou rovnocenná opatření.

▼M4

2. Pokud po uplynutí tří měsíců ode dne oznámení veřejné diskuse Komise během dalších šesti měsíců nevznese námitky, považuje se vyloučení za schválené.

Po vyřazení povolenek vztahujících se k období, během něhož zařízení patří do ►M9 EU ETS ◄, se zařízení vyloučí a členský stát mu nevydá žádné další bezplatné povolenky podle článku 10a.

3. V případě, že je zařízení opět zařazeno do ►M9 EU ETS ◄ podle odst. 1 písm. c), udělují se veškeré povolenky vydané podle článku 10a od roku, kdy dané zařízení do systému opět vstoupí. Povolenky vydané těmto zařízením se odečtou od množství povolenek, které mají podle čl. 10 odst. 2 vydražit členské státy, v nichž se dané zařízení nachází.

▼M9

Každé takové zařízení zůstává v EU ETS po zbytek období uvedeného v čl. 11 odst. 1, během kterého bylo do systému opět zařazeno.

▼M4

4. Pro účely určení emisí během tří let předcházejících oznámení podle odst. 1 písm. a) lze u zařízení, která nebyla v období 2008–2012 do ►M9 EU ETS ◄ zahrnuta, stanovit zjednodušené požadavky na monitorování, vykazování a ověřování emisí.

▼M9

Článek 27a

Nepovinné vyřazení zařízení produkujících méně než 2 500 tun emisí

1. Členské státy mohou z EU ETS vyloučit zařízení, jejichž emise vykázané příslušnému orgánu dotčeného členského státu představují méně než 2 500 tun ekvivalentu oxidu uhličitého, vyjma emisí z biomasy, a to každý rok během tří let předcházejících oznámení podle písmene a), za předpokladu, že dotčený členský stát:

a) oznámí Komisi každé takové zařízení, a to před předložením seznamu zařízení podle čl. 11 odst. 1 nebo nejpozději při jeho předložení Komisi;

b) potvrdí, že byla přijata zjednodušená opatření pro monitorování s cílem zhodnotit, zda kterékoli ze zařízení vypustilo v kterémkoli kalendářním roce 2 500 tun ekvivalentu oxidu uhličitého nebo více, vyjma emisí z biomasy;

c) potvrdí, že pokud kterékoli zařízení vypustí v kterémkoli kalendářním roce 2 500 tun ekvivalentu oxidu uhličitého nebo více, vyjma emisí z biomasy, bude toto zařízení opět zařazeno do EU ETS; a

▼M9

d) zpřístupní veřejnosti informace uvedené v písmenech a), b) a c).

2. V případě, že je zařízení opět zařazeno do EU ETS podle odst. 1 písm. c) tohoto článku, poskytnou se veškeré povolenky přidělené podle článku 10a od roku jeho opětovného zařazení. Povolenky přidělené tomuto zařízení se odečtou od množství, které má podle čl. 10 odst. 2 vydražit členský stát, v němž se dané zařízení nachází.

3. Členské státy mohou rovněž vyřadit z EU ETS rezervní či záložní jednotky, které nebyly v provozu alespoň 300 hodin ročně v každém ze tří let předcházejících oznámení podle odst. 1 písm. a), a to za stejných podmínek, jaké jsou stanovené v odstavcích 1 a 2.

▼M4

Článek 28

Úpravy použitelné po schválení mezinárodní dohody o změně klimatu ►M9 Unií ◄

1. Do tří měsíců poté, co ►M9 Unie ◄ podepíše mezinárodní dohodu o změně klimatu, která do roku 2020 povede k závaznému snížení emisí skleníkových plynů o více než 20 % ve srovnání s úrovní roku 1990, jak je stanoveno v závazku 30 % snížení emisí schváleném Evropskou radou v březnu 2007, předloží Komise zprávu, která zhodnotí zejména tyto otázky:

a) povahu opatření dohodnutých na mezinárodních jednáních a povahu závazků v oblasti snížení emisí přijatých dalšími rozvinutými zeměmi, pokud jsou srovnatelné se závazky ►M9 Unie ◄, a závazků hospodářsky vyspělejších rozvojových zemí přiměřeně přispívat úměrně své odpovědnosti a schopnostem;

b) důsledky mezinárodní dohody o změně klimatu, a tedy i možnosti, které jsou zapotřebí na úrovni ►M9 Unie ◄, aby bylo možné vyváženým, transparentním a spravedlivým způsobem pokročit k ambicióznějšímu cíli 30 % snížení, přičemž je třeba vzít v úvahu práci vykonanou v rámci prvního kontrolního období Kjótského protokolu;

c) konkurenceschopnost průmyslové výroby v ►M9 Unii ◄ s ohledem na rizika úniku uhlíku;

d) dopady mezinárodní dohody o změně klimatu na ostatní hospodářská odvětví ►M9 Unie ◄;

e) dopady na odvětví zemědělství ►M9 Unie ◄, včetně rizik úniku uhlíku;

f) vhodné způsoby pro začlenění emisí a jejich snižování v souvislosti s využíváním půdy, změnami využívání půdy a lesnictvím v ►M9 Unie ◄;

▼M4

g) zalesňování, obnovu zalesnění, zamezení odlesňování a poškozování lesů ve třetích zemích v případě zavedení mezinárodně uznávaného systému zaměřeného na tuto oblast;

h) potřebu dalších politik a opatření ►M9 Unie ◄ vzhledem k závazkům ►M9 Unie ◄ a členských států v oblasti snížení emisí skleníkových plynů.

2. Na základě zprávy uvedené v odstavci 1 Komise případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh na změnu této směrnice podle odstavce 1, přičemž pozměňující směrnice by měla vstoupit v platnost poté, co ►M9 Unie ◄ schválí mezinárodní dohodu o změně klimatu, a měla by vycházet ze závazků v oblasti snížení emisí, které mají být splněny podle uvedené dohody.

Návrh vychází ze zásad transparentnosti, hospodářské účinnosti, nákladové efektivity a spravedlivého rozdělení úsilí mezi členské státy v duchu solidarity.

3. Návrh případně umožní provozovatelům, aby vedle kreditů stanovených touto směrnicí používali také CER, ERU nebo jiné schválené kredity ze třetích zemí, které ratifikovaly mezinárodní dohodu o změně klimatu.

4. Návrh případně obsahuje také veškerá další opatření potřebná k dosažení povinných snížení v souladu s odstavcem 1 transparentním, vyváženým a spravedlivým způsobem, a zejména prováděcí opatření, která stanoví, že provozovatelé v ►M9 EU ETS ◄ mohou využívat jiné typy kreditů z projektů, než které jsou uvedeny v čl. 11a odst. 2 až 5, nebo jiné mechanismy vytvořené na základě mezinárodní dohody o změně klimatu.

5. Návrh obsahuje vhodná přechodná a odkládací opatření, která se použijí v souvislosti se vstupem mezinárodní dohody o změně klimatu v platnost.

▼M6

Článek 28a

▼M8

Odchylky platné před provedením celosvětového tržního opatření ICAO

▼M6

1. Odchylně od čl. 12 odst. 2a, čl. 14 odst. 3 a článku 16 členské státy považují požadavky stanovené v uvedených ustanoveních za splněné a nepřijímají žádná opatření vůči provozovatelům letadel, pokud jde o:

▼M8

a) veškeré emise z letů na letiště nebo z letišť v zemích mimo EHP za každý kalendářní rok, a to od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2023, s výhradou přezkumu uvedeného v článku 28b;

▼M8

b) veškeré emise z letů mezi letištěm, které se nachází v některém z nejvzdálenějších regionů ve smyslu článku 349 Smlouvy o fungování Evropské unie, a letištěm nacházejícím se v jiném regionu EHP za každý kalendářní rok, a to od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2023, s výhradou přezkumu uvedeného v článku 28b.

_____

▼M6

Pro účely článků 11a, 12 a 14 se ověřené emise z jiných letů, než jsou lety uvedené v tomto prvním pododstavci, považují za ověřené emise provozovatele letadel.

▼M8

2. Odchylně od článků 3e a 3f se provozovatelům letadel, kteří využívají odchylek stanovených v odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku, vydají každý rok bezplatné povolenky v počtu sníženém úměrně ke snížení počtu povinně vyřazených povolenek, které jsou v uvedených písmenech stanoveny.

Odchylně od čl. 3f odst. 8 se povolenky, které nejsou přiděleny ze zvláštní rezervy, zruší.

Od 1. ledna 2021 se na počet povolenek přidělený provozovatelům letadel uplatní lineární faktor podle článku 9, s výhradou přezkumu uvedeného v článku 28b.

Pokud jde o činnost v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2023, zveřejní členské státy nejpozději dne 31. srpna 2018 počet povolenek pro odvětví letecké dopravy přidělených každému provozovateli letadel.

▼M6

3. Odchylně od článku 3d členské státy vydraží povolenky v oblasti letectví v počtu sníženém úměrně ke snížení celkového počtu vydaných povolenek.

▼M8

4. Odchylně od čl. 3d odst. 3 se počet povolenek, který má být jednotlivými členskými státy vydražen na období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2023, sníží tak, aby odpovídal podílu emisí z letectví u letů, které nepodléhají odchylkám stanoveným v odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku.

▼M6

5. Odchylně od článku 3g nejsou provozovatelé letadel povinni předkládat plány pro monitorování stanovující opatření pro monitorování a vykazování emisí u letů, které podléhají odchylkám stanoveným v odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku.

▼M8

6. Odchylně od článků 3g, 12, 15 a 18a platí, že je-li celkový roční objem emisí provozovatele letadel nižší než 25 000 tun CO_2 nebo má-li provozovatel letadel celkové roční emise nižší než 3 000 tun CO_2 z letů jiných než těch uvedených v odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku, považují se jeho emise za ověřené, jestliže jsou stanoveny pomocí nástroje pro malé producenty emisí, který byl schválen nařízením Komise (EU) č. 606/2010 ([1]) a do kterého organizace Eurocontrol doplnila údaje ze svého nástroje pro podporu systému ETS. Členské státy mohou pro provozovatele letadel neobchodní letecké dopravy zavést zjednodušené postupy, pokud tyto postupy zajišťují alespoň takovou přesnost jako nástroj pro malé producenty emisí.

7. Odstavec 1 tohoto článku se použije na země, s nimiž bylo dosaženo dohody podle článku 25 nebo článku 25a, pouze v souladu s podmínkami této dohody.

———————

Článek 28b

Zprávy a přezkum Komise týkající se provádění celosvětového tržního opatření ICAO

1. Komise nejpozději dne 31. prosince 2018 a poté pravidelně podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o pokroku v jednáních ICAO za účelem provedení celosvětového tržního opatření, které se má na emise od roku 2021 vztahovat, zejména o: i) příslušných nástrojích ICAO včetně standardů a doporučených postupů; ii) doporučeních ICAO schválených Radou důležitých pro celosvětové tržní opatření; iii) zřízení celosvětového registru; iv) opatřeních přijatých třetími zeměmi na vnitrostátní úrovni s cílem provést celosvětové tržní opatření tak, aby se začalo uplatňovat na emise od roku 2021; v) důsledcích výhrad třetích zemí a vi) dalším relevantním vývoji na mezinárodní úrovni a použitelných nástrojích.

Komise v souladu s globálním přezkumem UNFCCC podává též zprávy o úsilí v oblasti plnění ambiciózního dlouhodobého cíle odvětví letectví v oblasti snižování emisí, jímž je snížit do roku 2050 emise CO_2 z letectví o polovinu ve srovnání s úrovní roku 2005.

2. Do dvanácti měsíců od přijetí příslušných nástrojů organizací ICAO a než začne fungovat celosvětové tržní opatření, předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž zváží způsoby, jak prostřednictvím úpravy této směrnice provést tyto nástroje v právu Unie. Komise v této zprávě podle potřeby rovněž posoudí pravidla platná pro lety uvnitř EHP. Rovněž posoudí ambice a celkovou ekologickou vyváženost celosvětového tržního opatření, včetně jeho obecného záměru s ohledem na cíle vytyčené Pařížskou dohodou, míry

([1]) Nařízení Komise (EU) č. 606/2010 ze dne 9. července 2010 o schválení zjednodušeného nástroje vytvořeného Evropskou organizací pro bezpečnost letového provozu (Eurocontrol) pro odhad spotřeby paliva některých provozovatelů letadel s nízkými emisemi (Úř. věst. L 175, 10.7.2010, s. 25).

▼M8

účasti, jeho vymahatelnosti, transparentnosti, pokut za neplnění, postupů týkajících se zapojení veřejnosti, kvality kompenzačních kreditů, monitorování, vykazování a ověřování emisí, registrů, odpovědnosti a pravidel používání biopaliv. Zpráva kromě toho posoudí, zda není zapotřebí upravit ustanovení přijatá podle čl. 28c odst. 2.

3. Ke zprávě uvedené v odstavci 2 tohoto článku Komise případně připojí návrh určený Evropskému parlamentu a Radě, kterým se mění, ruší, rozšiřují nebo nahrazují odchylky stanovené v článku 28a, jenž bude v souladu se závazkem Unie snížit do roku 2030 emise skleníkových plynů v celém hospodářství s cílem zajistit ekologickou vyváženost a účinnost opatření Unie v oblasti klimatu.

▼M9

Článek 28c

Ustanovení pro monitorování, vykazování a ověřování za účelem provádění celosvětového tržního opatření

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem doplnění této směrnice, pokud jde o náležité monitorování, vykazování a ověřování emisí pro účely provádění celosvětového tržního opatření ICAO na všech trasách, na něž se vztahuje. Tyto akty v přenesené pravomoci musí být založeny na příslušných nástrojích přijatých organizací ICAO, nesmí způsobit žádné narušení hospodářské soutěže, musí být v souladu se zásadami obsaženými v aktech uvedených v čl. 14 odst. 1 a musí zajišťovat, aby byly předkládané zprávy o emisích ověřeny v souladu se zásadami a kritérii ověřování stanovenými v článku 15.

▼M4

Článek 29

Zpráva pro zajištění lepšího fungování trhu s uhlíkem

Pokud Komise na základě pravidelných zpráv o fungování trhu s uhlíkem podle čl. 10 odst. 5 získá důkazy o tom, že řádné fungování trhu s uhlíkem je narušeno, předloží o tom Evropskému parlamentu a Radě zprávu. K této zprávě může případně připojit návrhy na zvýšení transparentnosti trhu s uhlíkem a na vypracování opatření, která by jeho fungování zlepšila.

Článek 29a

Opatření pro případ nadměrného kolísání cen

1. Pokud cena povolenek po dobu delší než šest po sobě jdoucích měsíců přesahuje trojnásobek jejich průměrné ceny na evropském trhu s uhlíkem za poslední dva roky, svolá Komise bezodkladně schůzi výboru zřízeného článkem 9 rozhodnutí č. 280/2004/ES.

▼M4

2. Pokud vývoj cen uvedený v odstavci 1 neodpovídá měnícím se základním faktorům vývoje na trhu, lze s přihlédnutím ke stupni vývoje cen přijmout jedno z těchto opatření:

a) opatření, které členským státům umožňuje, aby část povolenek určených k dražbě vydražily dříve, než bylo plánováno;

b) opatření, které členským státům umožňuje, aby vydražily až 25 % povolenek zbývajících v rezervě pro nové účastníky na trhu.

Tato opatření se přijímají řídícím postupem podle čl. 23 odst. 4.

3. Každé opatření co možná nejvíce zohledňuje zprávy, které Komise předložila Evropskému parlamentu a Radě podle článku 29, a veškeré další důležité informace poskytnuté členskými státy.

4. Prováděcí pravidla k těmto ustanovením stanoví ►M9 akt ◄ uvedený v čl. 10 odst. 4.

▼M9

Článek 30

Přezkum s ohledem na provádění Pařížské dohody a na rozvoj trhů s uhlíkem v jiných velkých ekonomikách

1. Tato směrnice podléhá přezkumu s ohledem na vývoj mezinárodní situace a úsilí vynaložené za účelem dosažení dlouhodobých cílů Pařížské dohody.

2. Opatření k podpoře vybraných průmyslových odvětví s vysokou energetickou náročností, u nichž může dojít k úniku uhlíku podle článků 10a a 10b, jsou rovněž přezkoumávána v souvislosti s politickými opatřeními v oblasti klimatu v jiných velkých ekonomikách. V této souvislosti Komise rovněž zváží, zda by opatření ve vztahu ke kompenzaci nepřímých nákladů měla být dále harmonizována.

3. Komise podává Evropskému parlamentu a Radě zprávy v souvislosti s každým globálním hodnocením dohodnutým v rámci Pařížské dohody, zejména pokud jde o potřebu dalších politik a opatření Unie s ohledem na nezbytné snižování emisí skleníkových plynů ze strany Unie a jejích členských států, a to též ve vztahu k lineárnímu faktoru uvedenému v článku 9. Je-li to vhodné, může Komise předložit Evropskému parlamentu a Radě návrhy na změnu této směrnice.

4. Komise do 1. ledna 2020 předloží aktualizovanou analýzu dopadů letectví nesouvisejících s CO_2, ke které případně připojí návrh, jak tyto dopady nejlépe řešit.

▼M2

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

▼B

Článek 31

Provádění

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 2003. Neprodleně o nich uvědomí Komisi. Komise oznámí tyto právní a správní předpisy ostatním členským státům.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o tom informuje ostatní členské státy.

Článek 32

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 33

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

▼M4

PŘÍLOHA I

KATEGORIE ČINNOSTÍ, NA KTERÉ SE VZTAHUJE TATO SMĚRNICE

1. Tato směrnice se nevztahuje na zařízení nebo části zařízení, které se používají k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a postupů, a zařízení, jež používají pouze biomasu.
2. Prahové hodnoty uvedené níže se obecně týkají výrobní kapacity či výkonu. Pokud v jednom zařízení probíhá více činností spadajících do téže kategorie, jejich kapacity se sčítají.
3. Zakládá-li se rozhodnutí o zahrnutí zařízení do ►M9 EU ETS ◄ na výpočtu jeho celkového jmenovitého tepelného příkonu, sčítají se jmenovité tepelné příkony všech technických jednotek, které jsou jeho součástí a v nichž dochází ke spalování paliva. Těmito jednotkami mohou být všechny typy kotlů, hořáků, turbín, topných těles, topenišť, spalovacích, vypalovacích a jiných pecí, trub, sušiček, motorů, palivových článků, spalovacích jednotek CLC (chemical looping combustion), pochodní a termických nebo katalytických dodatečných spalovačů. K jednotkám se jmenovitým tepelným příkonem nižším než 3 MW a jednotkám využívajícím výhradně biomasu se pro účely tohoto výpočtu nepřihlíží. „Jednotkami využívajícími výhradně biomasu“ se rozumějí též jednotky, u nichž se používá fosilních paliv pouze při jejich spouštění a vypínání.
4. Slouží-li jednotka k činnosti, pro niž není prahová hodnota vyjádřena jako celkový jmenovitý tepelný příkon, je pro rozhodnutí o zahrnutí daného zařízení do ►M9 EU ETS ◄ rozhodná prahová hodnota pro tuto činnost.
5. Pokud se zjistí, že je v daném zařízení prahová hodnota pro kapacitu u kterékoli činnosti uvedené v této příloze překročena, zahrnou se do povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů všechny jednotky, v nichž dochází ke spalování paliva, vyjma ty, jež jsou určeny pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu.
6. Od 1. ledna 2012 se zahrnují všechny lety, které přilétají na letiště umístěné na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva, nebo které z tohoto letiště odlétají.

Činnosti	Skleníkové plyny
Spalování paliv v zařízeních s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW jiných než zařízeních pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu	Oxid uhličitý
Rafinace minerálních olejů	Oxid uhličitý
Výroba koksu	Oxid uhličitý
Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy (včetně sirníkové rudy)	Oxid uhličitý
Výroba surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lití, o kapacitě větší než 2,5 t za hodinu	Oxid uhličitý
Výroba nebo zpracování železných kovů (včetně feroslitin), kde se provozují spalovací jednotky s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW. Při zpracovatelské činnosti se využívá mimo jiné válcoven, přihřívačů, žíhacích pecí, kováren, sléváren, pokovování a moření.	Oxid uhličitý

▼M4

Činnosti	Skleníkové plyny
Výroba primárního hliníku	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky
Výroba sekundárního hliníku, kde se provozují spalovací jednotky s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW	Oxid uhličitý
Výroba nebo zpracování neželezných kovů včetně výroby slitin, rafinace, výroby odlitků atd., kde se provozují spalovací jednotky s celkovým jmenovitým tepelným příkonem (včetně paliv používaných jako redukční prostředky) vyšším než 20 MW	Oxid uhličitý
Výroba cementového slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně	Oxid uhličitý
Výroba vápna nebo kalcinace dolomitu či magnezitu v rotačních pecích nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně	Oxid uhličitý
Výroba skla, včetně skleněných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně	Oxid uhličitý
Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně	Oxid uhličitý
Výroba izolačního materiálu z minerální vlny, při níž se využívá sklo, minerály nebo hlušina, o kapacitě tavení větší než 20 t denně	Oxid uhličitý
Sušení nebo kalcinace sádrovce nebo výroba sádrokartonu a jiných výrobků ze sádry, kde se provozují spalovací zařízení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW	Oxid uhličitý
Výroba buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů	Oxid uhličitý
Výroba papíru a lepenky o výrobní kapacitě větší než 20 t denně	Oxid uhličitý
Výroba černého uhlíku zahrnující karbonizaci organických látek, jako jsou oleje, dehty, kraky a zbytky z destilace, kde se provozují spalovací jednotky s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW	Oxid uhličitý
Výroba kyseliny dusičné	Oxid uhličitý a oxid dusný
Výroba kyseliny adipové	Oxid uhličitý a oxid dusný

▼**M4**

Činnosti	Skleníkové plyny
Výroba glyoxalu a kyseliny glyoxylové	Oxid uhličitý a oxid dusný
Výroba čpavku	Oxid uhličitý
Množstevní výroba organických chemikálií krakováním, reformováním, částečnou nebo celkovou oxidací nebo podobnými postupy, o výrobní kapacitě větší než 100 t denně	Oxid uhličitý
Výroba vodíku (H_2) a syntetického plynu reformováním nebo částečnou oxidací, o výrobní kapacitě větší než 25 t denně	Oxid uhličitý
Výroba uhličitanu sodného (Na_2CO_3) a hydrogenuhličitanu sodného ($NaHCO_3$)	Oxid uhličitý
Zachytávání skleníkových plynů ze zařízení spadajících do působnosti této směrnice pro účely přepravy a geologického uložení v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES	Oxid uhličitý
Přeprava skleníkových plynů potrubím za účelem geologického uložení v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES	Oxid uhličitý
Geologické ukládání skleníkových plynů v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES.	Oxid uhličitý
Letectví Lety, které odlétají z letiště umístěného na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva, nebo které na toto letiště přilétají. Tato činnost nezahrnuje: a) lety vykonávané výhradně za účelem přepravy vládnoucího panovníka a jeho nejbližší rodiny, hlav států, předsedů vlád a ministrů jiné země, než je členský stát, během jejich služebních cest, pokud je tato skutečnost doložena příslušným označením statusu na letovém plánu; b) vojenské lety vykonávané vojenskými letadly a lety celních a policejních orgánů; c) pátrací a záchranné lety, protipožární lety, humanitární lety a lety letecké záchranné služby schválené příslušným orgánem; d) veškeré lety vykonávané výlučně podle pravidel letu za viditelnosti podle přílohy 2 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví; e) lety končící na letišti, ze kterého letadlo vzlétlo, během nichž nedošlo k mezipřistání;	Oxid uhličitý

▼**M4**

Činnosti	Skleníkové plyny
f) cvičné lety vykonávané výlučně za účelem získání licence nebo získání kvalifikace v případě letové posádky v kabině pilota, pokud je tato skutečnost doložena příslušnou poznámkou v letovém plánu a za předpokladu, že let neslouží k přepravě cestujících nebo nákladu ani k přemístění nebo dopravení letadla;	
g) lety vykonávané výlučně za účelem vědeckého výzkumu nebo kontroly, testování či udělování osvědčení pro letadla nebo vybavení, a to leteckého i pozemního;	
h) lety vykonávané letadly o certifikované maximální vzletové hmotnosti nižší než 5 700 kg;	
i) lety vykonávané v rámci závazků veřejné služby nařízené v souladu s nařízením (EHS) č. 2408/92 na trasách v nejvzdálenějších regionech uvedených v čl. 299 odst. 2 Smlouvy o ES nebo na trasách, na nichž nabízená kapacita nepřesahuje 30 000 míst ročně;	
j) lety, jež by jinak spadaly pod tuto činnost, vykonávané poskytovatelem komerční letecké dopravy, jenž buď — po tři po sobě jdoucí čtyřměsíční období provozuje méně než 243 letů za období, nebo — lety s celkovou roční produkcí emisí nižší než 10 000 tun za rok. Lety uskutečňované výhradně za účelem přepravy vládnoucího panovníka a jeho nejbližší rodiny, hlav států, předsedů vlád a ministrů členských států během jejich služebních cest nemohou být na základě tohoto bodu vyloučeny; a	
►**M6** k) od 1. ledna 2013 do 31. prosince ►**M8** 2030 ◄ lety, jež by jinak spadaly pod tuto činnost, vykonávané provozovatelem neobchodní letecké dopravy, který provozuje lety s celkovou roční produkcí emisí nižší než 1 000 tun za rok. ◄	

▼B

PŘÍLOHA II

SKLENÍKOVÉ PLYNY UVEDENÉ V ČLÁNCÍCH 3 A 30

Oxid uhličitý (CO_2)

Metan (CH_4)

Oxid dusný (N_2O)

Chlorfluorderiváty uhlovodíků (HFC_s)

Perfluorované deriváty uhlovodíků (PFC_s)

Hexafluorid sírový (SF_6)

▼M4

PŘÍLOHA IIa

Zvýšení procentního podílu povolenek, které mají členské státy vydražit podle čl. 10 odst. 2 písm. a) pro účely solidarity a růstu ►M9 Unie ◄ a s cílem snižovat emise a přizpůsobit se dopadům změny klimatu

	podíl členského státu
▼M9	
_____	
▼M4	
Bulharsko	53 %
Česká republika	31 %
Estonsko	42 %
Řecko	17 %
Španělsko	13 %
▼A1	
Chorvatsko	26 %
▼M9	
_____	
▼M4	
Kypr	20 %
Lotyšsko	56 %
Litva	46 %
▼M9	
_____	
▼M4	
Maďarsko	28 %
Malta	23 %
Polsko	39 %
Portugalsko	16 %
Rumunsko	53 %
Slovinsko	20 %
Slovensko	41 %
▼M9	
_____	

▼M9

PŘÍLOHA IIb

ROZDĚLENÍ PROSTŘEDKŮ Z MODERNIZAČNÍHO FONDU DO 31. PROSINCE 2030

	Podíl v rámci modernizačního fondu
Bulharsko	5,84 %
Česká republika	15,59 %
Estonsko	2,78 %
Chorvatsko	3,14 %
Lotyšsko	1,44 %
Litva	2,57 %
Maďarsko	7,12 %
Polsko	43,41 %
Rumunsko	11,98 %
Slovensko	6,13 %.

▼M4

▼B

PŘÍLOHA IV

ZÁSADY PRO MONITOROVÁNÍ A PODÁVÁNÍ ZPRÁV PODLE ČL. 14 ODST. 1

▼M2

ČÁST A – Monitorování a podávání zpráv o emisích ze stacionárních zařízení

▼B

Monitorování emisí oxidu uhličitého

Emise se monitorují buď pomocí výpočtů, nebo na základě měření.

Výpočet

Výpočet emisí se provádí pomocí vzorce:

údaje o činnosti × emisní faktor × oxidační faktor

Údaje o činnosti (použité palivo, rychlost výroby atd.) se monitorují buď na základě údajů o zásobování, nebo na základě měření.

Použijí se zavedené emisní faktory. Pro všechna paliva mohou být použity emisní faktory specifické pro činnost. Pro všechna paliva kromě nekomerčních paliv (paliva z odpadů, například z pneumatik, a z plynů z průmyslového zpracování) se mohou použít normalizované faktory. Dále se vypracují normalizované hodnoty specifické pro uhelné ložisko a normalizované hodnoty specifické pro Evropskou unii nebo zemi produkce pro zemní plyn. Pro rafinérské produkty mohou být použity normalizované hodnoty IPPC (integrované prevence a omezování znečištění). Emisní faktor u biomasy je nula.

Pokud emisní faktor nebere v úvahu skutečnost, že určitá část uhlíku není oxidovaná, použije se dodatečný oxidační faktor. Pokud byly emisní faktory specifické pro činnost vypočteny a již berou oxidaci v úvahu, nemusí se oxidační faktor použít.

Pokud provozovatel nemůže prokázat, že faktory specifické pro činnost jsou přesnější, použijí se normalizované oxidační faktory vytvořené podle směrnice 96/61/ES.

Pro každou činnost, zařízení a palivo se provádějí výpočty odděleně.

Měření

Při měření emisí se používají normalizované nebo zavedené metody; měření se potvrzuje podpůrným výpočtem emisí.

Monitorování emisí jiných skleníkových plynů

▼M9

Používají se normalizované nebo zavedené metody, které byly vypracovány Komisí ve spolupráci se všemi zainteresovanými stranami a přijaty v souladu s postupem uvedeným v čl. 14 odst. 1.

▼B

Podávání zpráv o emisích

Každý provozovatel uvede ve zprávě pro dané zařízení tyto informace:

A. Identifikační údaje zařízení, včetně:

— názvu zařízení,

— jeho adresy, včetně poštovního směrovacího čísla a země,

— typu a počtu činností uvedených v příloze I, které jsou v zařízení prováděny,

▼B

— adresy, telefonu, faxu a e-mailové adresy kontaktní osoby a

— jména vlastníka zařízení a případně názvu jakékoli mateřské společnosti.

B. Pro každou činnost uvedenou v příloze I a prováděnou na místě, pro kterou se provádí výpočet emisí:

— údaje o činnosti,

— emisní faktory,

— oxidační faktory,

— celkové emise a

— faktory nejistoty.

C. Pro každou činnost uvedenou v příloze I a prováděnou na místě, pro kterou se provádí měření emisí:

— celkové emise,

— informace o spolehlivosti metod měření a

— faktory nejistoty.

D. U emisí ze spalování je ve zprávě rovněž třeba uvést oxidační faktor, ledaže oxidace již byla zohledněna při vytváření emisního faktoru specifického pro činnost.

Členské státy přijmou opatření ke koordinaci požadavků na podávání zpráv s jakýmikoli stávajícími požadavky na podávání zpráv, aby se minimalizovalo zatížení podniků vyplývající z podávání zpráv.

▼M2

ČÁST B – Monitorování a podávání zpráv o emisích z činností v oblasti letectví

Monitorování emisí oxidu uhličitého

Emise se monitorují pomocí výpočtu. Pro výpočet emisí se použije vzorec:

spotřeba paliva × emisní faktor.

Spotřeba paliva zahrnuje palivo spotřebované pomocným palubním zdrojem. Je-li to možné, použije se skutečná spotřeba paliva pro každý let, která se vypočte za použití tohoto vzorce:

množství paliva obsaženého v nádržích letadla, jakmile je dokončeno doplnění paliva pro let – množství paliva obsaženého v nádržích letadla, jakmile je dokončeno doplnění paliva pro následující let + palivo doplněné pro tento následující let.

Nejsou-li k dispozici údaje o skutečné spotřebě paliva, k odhadu údajů o spotřebě paliva se použije standardní stupňová metoda, přičemž se vychází z nejlepších dostupných informací.

Použijí se normalizované emisní faktory IPCC uvedené v bilančních pokynech IPCC za rok 2006 nebo v následných aktualizovaných pokynech, pokud nejsou emisní faktory stanovené pro danou činnost a získané nezávislými akreditovanými laboratořemi používajícími uznávané analytické metody přesnější. Emisní faktor pro biomasu je nula.

Pro každý let a pro každé palivo se provádějí samostatné výpočty.

▼M2

Podávání zpráv o emisích

Všichni provozovatelé letadel uvedou ve své zprávě podle čl. 14 odst. 3 tyto informace:

A. Identifikační údaje o provozovateli letadla, včetně

— jména provozovatele letadla,

— jeho členského státu správy,

— jeho adresy, včetně poštovního směrovacího čísla a země a jeho kontaktní adresy v členském státě správy, pokud se liší,

— poznávacích značek letadel a typů letadel používaných v období, za které se zpráva podává, při provádění činností provozovatele letadla v odvětví letectví uvedených v příloze I,

— čísla osvědčení leteckého provozovatele a provozní licence, na jejichž základě byly prováděny činnosti provozovatele letadla uvedené v příloze I, a orgánu, který je vydal,

— adresy, telefonu, faxu a e-mailové adresy kontaktní osoby a

— jména vlastníka letadel.

B. Pro každý druh paliva, z něhož se vypočítávají emise:

— spotřeba paliva,

— emisní faktor,

— celkové agregované emise ze všech letů vykonávaných během období, za které se zpráva podává, které spadají do činností provozovatele letadla v oblasti letectví uvedených v příloze I,

— agregované emise:

— ze všech letů vykonaných během období, za které se zpráva podává, které spadají do činností provozovatele letadla v oblasti letectví uvedených v příloze I a které odlétly z letiště umístěného na území členského státu a přilétly na letiště umístěné na území téhož členského státu,

— ze všech dalších letů vykonaných během období, za které se zpráva podává, které spadají do činností provozovatele letadla v oblasti letectví uvedených v příloze I,

— agregované emise ze všech letů vykonaných během období, za které se zpráva podává, které spadají do činností provozovatele letadla v oblasti letectví uvedených v příloze I a které

— odlétly z jednotlivých členských států a

— přilétly do jednotlivých členských států ze třetí země,

— míra nejistoty.

Monitorování údajů o tunokilometrech pro účely článků 3e a 3f

Pro účely žádostí o přidělování povolenek v souladu s čl. 3e odst. 1 nebo čl. 3f odst. 2 se objem činností v oblasti letectví vypočte v tunokilometrech za použití tohoto vzorce:

tunokilometry = vzdálenost × užitečné zatížení,

kde

„vzdáleností“ se rozumí vzdušná vzdálenost mezi letištěm odletu a letištěm příletu plus dodatečný fixní faktor 95 km a

▼M2

„užitečným zatížením“ se rozumí celková hmotnost přepravovaného nákladu, pošty a cestujících.

Pro účely výpočtu užitečného zatížení:

— počet cestujících je počet osob na palubě s výjimkou členů posádky,

— provozovatel letadla si může pro cestující a odbavená zavazadla uvedené v dokumentaci o hmotnosti a vyvážení pro příslušné lety zvolit použití skutečné nebo standardní hmotnosti či použít na každého cestujícího a jeho odbavená zavazadla standardní hodnotu 100 kg.

Podávání zpráv o údajích o tunokilometrech pro účely článků 3e a 3f

Každý provozovatel letadla uvede ve své žádosti podle čl. 3e odst. 1 nebo čl. 3f odst. 2 tyto informace:

A. Identifikační údaje o provozovateli letadla, včetně

— jména provozovatele letadla,

— jeho členského státu správy,

— jeho adresy, včetně poštovního směrovacího čísla a země a jeho kontaktní adresy v členském státě správy, pokud se liší,

— registračních značek letadel a typů letadel používaných během roku, na který se žádost vztahuje, při provádění činností provozovatele letadla v odvětví letectví uvedených v příloze I,

— čísla osvědčení leteckého provozovatele a provozní licence, na jejichž základě byly prováděny činnosti provozovatele letadla uvedené v příloze I, a orgánu, který je vydal,

— adresy, telefonu, faxu a e-mailové adresy kontaktní osoby a

— jména vlastníka letadla.

B. Údaje o tunokilometrech:

— počet letů podle dvojic letišť,

— počet osobokilometrů podle dvojic letišť,

— počet tunokilometrů podle dvojic letišť,

— zvolená metoda pro výpočet hmotnosti cestujících a odbavených zavazadel,

— celkový počet tunokilometrů pro všechny lety vykonané během roku, za který se zpráva podává, spadající do činností provozovatele letadla v oblasti letectví uvedených v příloze I.

▼B

PŘÍLOHA V

KRITÉRIA PRO OVĚŘOVÁNÍ PODLE ČLÁNKU 15

▼M2

ČÁST A – Ověřování emisí ze stacionárních zařízení

▼B

Obecné zásady

1. Emise z každé činnosti uvedené v příloze I podléhají ověřování.

2. Postup ověřování zahrnuje posuzování zprávy podle čl. 14 odst. 3 a monitorování v průběhu předchozího roku. Zabývá se spolehlivostí, důvěryhodností a přesností monitorovacích systémů a hlášených údajů a informací vztahujících se k emisím, zejména:

   a) ohlášenými údaji o činnosti a souvisejícími měřeními a výpočty;

   b) výběrem a použitím emisních faktorů;

   c) výpočty vedoucími k určení celkových emisí a

   d) jsou-li prováděna měření, vhodností výběru metod měření a jejich využitím.

3. Ohlášené emise mohou být potvrzeny, pouze pokud spolehlivé a důvěryhodné údaje a informace umožňují stanovit emise s vysokým stupněm jistoty. Vysoký stupeň jistoty vyžaduje, aby provozovatel prokázal, že:

   a) ohlášené údaje neobsahují žádné rozpory;

   b) shromažďování údajů bylo prováděno v souladu s platnými vědeckými normami a

   c) příslušné záznamy o zařízení jsou úplné a souvislé.

4. Ověřovateli je umožněn přístup na všechna místa a ke všem informacím souvisejícím s předmětem ověřování.

5. Ověřovatel bere v úvahu, zda je zařízení zaregistrováno v systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS).

Metodologie

Strategická analýza

6. Ověřování je založeno na strategické analýze všech činností prováděných v zařízení. To vyžaduje, aby ověřovatel měl přehled o všech činnostech a jejich významu pro emise.

Analýza postupu

7. Ověřování předložených informací se případně provádí v místě zařízení. Ověřovatel používá kontroly na místě k určení spolehlivosti ohlašovaných údajů a informací.

Analýza rizik

8. Ověřovatel podrobí hodnocení všechny zdroje emisí v zařízení se zřetelem na spolehlivost údajů každého zdroje přispívajícího k celkovým emisím zařízení.

▼B

9. Na základě této analýzy ověřovatel výslovně určí zdroje s vysokým rizikem chyb a další aspekty postupu monitorování a podávání zpráv, které pravděpodobně mohou přispívat k chybám při určování celkových emisí. To zvláště zahrnuje výběr emisních faktorů a výpočtů nezbytných k určení úrovně emisí z jednotlivých zdrojů. Zvláštní pozornost je třeba věnovat uvedeným zdrojům s vysokým rizikem chyb a uvedeným aspektům postupu monitorování.

10. Ověřovatel přihlíží ke všem účinným metodám řízení rizik uplatňovaným provozovatelem za účelem minimalizace stupně nejistoty.

Zpráva

11. Ověřovatel vyhotoví zprávu o postupu ověřování, která uvádí, zda je zpráva podle čl. 14 odst. 3 uspokojivá. Tato zpráva uvádí všechny aspekty týkající se provedené práce. Prohlášení, že zpráva podle čl. 14 odst. 3 je uspokojivá, může být učiněno, pokud podle názoru ověřovatele nejsou k celkovým emisím uvedeny zjevně chybné údaje.

Minimální požadavky na způsobilost ověřovatele

12. Ověřovatel je nezávislý na provozovateli, provádí svou činnost odborně a objektivně a je obeznámen:

a) s ustanoveními této směrnice, jakož i s příslušnými normami a pokyny přijatými Komisí podle čl. 14 odst. 1;

b) s právními, regulačními a správními požadavky týkajícími se ověřovaných činností a

c) se zajišťováním všech informací vztahujících se ke každému zdroji emisí v zařízení, zejména informací o shromažďování, měření a výpočtu údajů a podávání zpráv o nich.

▼M2

ČÁST B – Ověřování emisí z činností v oblasti letectví

13. Při ověřování zpráv o emisích z letů spadajících do činností v oblasti letectví uvedených v příloze I se použijí všeobecné zásady a metodika stanovené v této příloze.

Za tímto účelem

a) odkaz na provozovatele v odstavci 3 se považuje za odkaz na provozovatele letadla a odkaz na zařízení v písmenu c) uvedeného odstavce se považuje za odkaz na letadla používaná pro výkon činností v oblasti letectví, na něž se zpráva vztahuje;

b) odkaz na zařízení v odstavci 5 se považuje za odkaz na provozovatele letadla;

c) odkaz na činnosti prováděné v zařízení v odstavci 6 se považuje za odkaz na činnosti v oblasti letectví, na které se vztahuje zpráva a které vykonává provozovatel letadla;

d) odkaz na místo zařízení v odstavci 7 se považuje za odkaz na místa používaná provozovatelem letadla pro vykonávání činností v oblasti letectví, na něž se zpráva vztahuje;

e) odkazy na zdroje emisí v zařízení v odstavcích 8 a 9 se považují za odkazy na letadla, za která je provozovatel letadla odpovědný, a

f) odkazy na provozovatele v odstavcích 10 a 12 se považují za odkazy na provozovatele letadla.

▼M2

Další ustanovení týkající se ověřování zpráv o emisích v oblasti letectví

14. Ověřovatel zejména zjistí, zda

a) všechny lety spadající pod činnosti v oblasti letectví uvedené v příloze I byly zohledněny. V tomto úkolu ověřovateli napomáhají údaje z časového plánu a další údaje o provozu provozovatele letadla, včetně údajů od Eurocontrolu, které si tento provozovatel vyžádal;

b) jsou agregované údaje o spotřebě paliva a údaje o palivu zakoupeném nebo jiným způsobem dodaném do letadla vykonávajícího činnost v oblasti letectví celkově v souladu.

Další ustanovení týkající se ověřování údajů o tunokilometrech předložených pro účely článku 3e a článku 3f

15. Všeobecné zásady a metodika používané pro ověřování zpráv o emisích podle čl. 14 odst. 3 stanovené v této příloze se případně použijí obdobným způsobem i při ověřování údajů o tunokilometrech v oblasti letectví.

16. Ověřovatel zejména zjistí, zda v žádosti podle čl. 3e odst. 1 a čl. 3f odst. 2 daného provozovatele byly zohledněny pouze lety, za něž je provozovatel odpovědný, které byly skutečně vykonány a spadají do činností v oblasti letectví uvedených v příloze I. V tomto úkolu ověřovateli napomáhají údaje o provozu provozovatele letadla, včetně údajů od Eurocontrolu, které si tento provozovatel vyžádal. Kromě toho ověřovatel zjistí, zda užitečné zatížení nahlášené provozovatelem letadla odpovídá záznamům o užitečném zatížení, které vede daný provozovatel z bezpečnostních důvodů.